

A
A
0
0
0
5
5
5
8
0
9
3

ALBANY HISTORICAL LIBRARY FACILITY

A PRIMER OF CIVICS

Prepared for the Guidance of
the Immigrant

ISSUED BY
THE COLONIAL DAMES OF ILLINOIS
1912

THE LIBRARY
OF
THE UNIVERSITY
OF CALIFORNIA
LOS ANGELES

IN MEMORY OF

Louis Knott Koontz

Digitized by the Internet Archive
in 2008 with funding from
Microsoft Corporation

A PRIMER OF CIVICS

Designed for the Guidance of
the Immigrant

Written by J. J. Zmrhal

ISSUED BY
THE COLONIAL DAMES OF ILLINOIS
1912

Copyrighted
by Eliza L. Potwin
1912

THE WALLACE PRESS
CHICAGO

JK
274
265 p.

PRVNÍ ČÍTANKA OBČANSKÁ

ERRATA

1. Page 11, 20th line. Maryland was founded in 1634 and named in honor of Henrietta Maria, the wife of Charles the First.

Baltimore was founded in 1729 and was named after Lord Baltimore.

2. Page 45 (Bohemian) 19th line. The word "**DEMOCRATIC**" should be in ordinary type.

835901

PART I

SALIENT POINTS IN AMERICAN HISTORY.

HLAVNÍ BODY DĚJIN AMERICKÝCH.

SALIENT POINTS IN AMERICAN HISTORY

CONTENTS.

- Chapter I. The Colonies.
- Chapter II. The Revolution.
- Chapter III. The Struggle For The Union.
- Chapter IV. The Making Of the States Into
A Nation.
- Chapter V. Conclusion And Summary.
-

OBSAH:

- Kapitola I. Vznik amerických kolonií.
- Kapitola II. Válka za neodvislost.
- Kapitola III. Válka občanská.
- Kapitola IV. Utvoření se amerického ná-
roda.
- Kapitola V. Závěrek.

CHAPTER I.

The Foundation of the Colonies.

There was a time when this great country, which we call The United States, was nothing but an immense wilderness inhabited by a redskinned race — the Indians. Instead of cities, there were small villages of wigwams little huts made of bark and grass; instead of roads there were but paths through the forests and the endless prairies.

But the Indian desired nothing more. He did not care for anything but hunting, fishing, and fighting; and these things were abundantly furnished him in this great American wilderness. Thousands upon thousands of buffaloes were grazing on the prairies; the forests were alive with deer, elk and other wild animals; the rivers were filled with pickerel, salmon, and bass; and there were many tribes of Indians to fight with each other. With his bow and arrow, the Indian killed animals for his food and clothing; with his stone ax, he made his

KAPITOLA I.

Vznik amerických kolonií.

Byl čas, kdy tato veliká země, již nazýváme Spojenými Státy, nebyla ničím jiným než velikou pustinou, obývanou rudým plemenem — Indiány. Místo měst byly zde malé vesnice z “wigwamů”, malých to chýší, sdělaných z kůry a travin, místo silnic byly zde pouze stezky skrze husté lesy a nekonečné prerie vedoucí.

Avšak Indián nepřál si více. Nedbal o nic než o lov, rybaření a válčení, a toho se mu hojně dostávalo v této nesmírné americké pustině. Tisíce tisíců bůvolů páslo se na preriích; lesy byly oživeny srnci, jeleny a jinými divokými zvířaty; řeky byly plné štik, lososů a okounů; a bylo mnoho kmenů Indiánských, s nimiž bylo lze vésti válku. Lukem a šípem zabíjel Indián zvěř pro svoji potravu a oděv, kamennou sekerou zrobil si náči-

tools and built his wigwam and fought his enemies. He cared little for digging the gold hidden in the mountains, he knew nothing of iron or coal and their uses; the only cereal he raised was the maize; and thus the immeasurable riches in the soil and under the ground remained untouched by him. It was not until the white man came that the country began to develop—slowly at first, but later with wonderful rapidity.

The first people who tried to settle in the territory that we now call The United States were the English and the Dutch. The English claimed all of North America from Nova Scotia to northern Florida, and “from sea to sea”. No one knew anything of the real extent of the country which was unexplored except the narrow strip lying along the coast. To settle this new country was a difficult task. From 1579 to 1609 several attempts were made to found a colony in what is now Virginia and Carolina by Raleigh, Gilbert, and White—each at a different time. But the people who were brought over the sea found the undertaking

ní, postavil si svůj wigwam a bojoval se svými nepřátely. Velice málo dbal o dobývání zlata skrytého v horách, nevěděl ničeho o železe neb uhlí a užívání jich. Jediná plodina, již pěstoval byla kukuřice, a tak nesmírné poklady skryté v zemi i pod zemí zůstaly jím netknuty. Teprve když přišel běloch, začala se země zvelebovati, z počátku volně, později však s podivuhodnou rychlostí.

První národové, již pokusili se osaditi zemi, již nazýváme nyní Spojenými Státy, byli Angličané a Holland'ané. Angličané činili si nároky na celou Severní Ameriku od Nového Skotska až k severní Floridě "od moře k moři". (Nikdo tehdy nevěděl opravdový rozsah naší země, jež byla neprozkoumána kromě úzký pruh podél břehu.) Osaditi novou tuto zemi bylo těžkým úkolem. Od roku 1579 do r. 1609 bylo učiněno několik pokusů založiti kolonii v zemi, jež dnes je známa co Viržinie a Karolina, Raleighem, Gilbertem a Whitem, každým v jiný čas. Avšak lidé, již byli převezeni tam přes moře, uznali předsevzetí své za příliš

too difficult; they became discouraged, homesick, and were unable to endure the life in the wilderness. Some returned to England, and many perished. The colony founded by White at Roanoke Island disappeared, no one knows how; possibly the settlers were killed by the Spaniards or by the Indians.

It was not until 1607 that a successful settlement was made under the leadership of Captain John Smith, and even this success cost the people great sacrifices. The story of the hardships, the troubles, and the sufferings of this colony would fill a book. Indians, who at first were friendly, fought the colonists, killing hundreds of them and burning their houses. Many of the colonists had come to this country to become rich and preferred searching for gold to plowing the fields until they were dying of hunger and diseases. Had it not been for the good sense and energy of John Smith, they would all have died. The first town they built was called Jamestown, and it was the first English town on the soil of the present United States.

těžké k provedení; zmalomyslněli, onemocněli touhou po domovu a nebyli s to snést život v pustině. Někteří vrátili se do Evropy, a mnozí zahynuli. Kolonie založená Whitem v Roanoke Island zmizela aniž by kdo věděl jak; možno dost, že byli osadníci pobiti Španěly neb Indiány.

Teprve v roce 1607 podařilo se založit osadu pod vedením kapitána Smitha, avšak i tento zdar stál lid mnoho obětí. Dějiny těžkostí, svízelů a utrpení této kolonie naplnily by celou knihu. Indiáni, kteří z počátku byli přátelskými, stále znepokojovali osadníky, ubíjejíce jich sta a domy jejich zapalujíce. Mnozí z těchto kolonistů byli přišli do této země zbohatnouti a dávali přednost hledání zlata před oráním polí. Nebýti dobré rozvahy Jana Smitha bývali by všichni umřeli hladem. První město, jež postavili bylo Jamestown, jež bylo prvním Anglickým městem na pevnině nynějších Spojených Států.

The next colony worthy of notice was founded in 1620, in Massachusetts, by the Pilgrims. These people left England to be free to worship God in the manner which they believed to be right. They were positive in their views, severe in their morals, simple in their way of life. They were hardy, strong, determined men and women. They came to the shores of Massachusetts in December, 1620, in their ship **The Mayflower**. There was not even an Indian hut in sight when they came; no shelter, of any kind, welcomed them as they disembarked. They made camp in the snow-covered woods, passed the night sleeping on the frozen ground, and when the dawn of their first Sunday in the new world woke them to worship they had the primeval forest for their temple. An ordinary band of men would have returned straightway, but these Pilgrims, as they were called, stayed, resolved to realize their ideal, even at the cost of their lives. Without delay they felled trees, and shaped them into logs of which they built their simple cabins. They pursued their

Následující kolonie, jež stojí za povšimnutí, byla založena r. 1620 v Massachusetts Puritány. Lidé tito opustili Anglii, aby měli svobodu ctíti Boha způsobem, ježž oni za správný uznávali. Byli pevnými ve svých názorech, přísnými ve svých způsobech, jednoduchými ve svém způsobu života. Byli to otužilí, silní a odhodlaní mužové a ženy. Přistáli k břehům Massachusetts v prosinci r. 1620 lodí Mayflower.

Když přijeli, nebylo ani indiánské chaty nikde viděti; žádné přístřeší jakéhokoliv druhu nevívalo je, když vystupovali z lodí. Rozbili tábor v posněžených lesích, strávili noc spíce na tvrdé, zmrzlé zemi, a když úsvit první jejich neděle v Novém Světě vzbudil je k bohoslužbám, měli prales za svůj chrám. Obyčejný hlouček lidí byl by se vrátil bez váhání zpět, avšak tito "Poutníci, jak se nazývali, zůstali, rozhodnutí uskutečnit svůj ideál, byť i za cenu svého života. Bez meškání káceli stromy a tesali z nich klády, z nichž budovali si svoje prosté kabiny. Ko-

difficult work without warm beds at night and with scanty food to satisfy their hunger. Many died that winter, thus consecrating the soil for those that remained, who, after this experience, never once thought of returning and deserting the land where were the graves of their beloved dead. Thus Plymouth was founded upon the sacrifices of those who loved the good of others as well as their own. Their hardships did not end with the winter; sickness, hunger, and struggles with the Indians harassed them, and it was only their wonderful courage that enabled them to survive.

Fortunately, in these dark days, there were those who could care for the sick, defend the settlement from attacks by Indians, and encourage the weary and disheartened. Among them Myles Standish was leader, and to him belongs much of the credit for the preservation of the colony. In the Spring, they planted corn and other vegetables when the Indians had taught them how to do it, and waited for their first crop. The suffering from hunger had been great

nali tuto těžkou práci bez teplých postelí, v nichž by v noci si odpočinuli a s nedostatečnou potravou, s níž by hlad svůj zahnali. Mnoho jich zemřelo té zimy, činíce půdu tu posvátnou pro ty, již pozůstali, kteříž potom ani jednou již nepomyslili na návrat a opuštění té země, kde byly hroby jejich milých. Tímto způsobem založen byl Plymouth — na obětech těch, kteří milovali dobro jiných jako svoje vlastní. Těžkosti jejich nepominuly se zimou; nemoce, hlad, a potyčky s Indiány trápily je, a byla to pouze jejich obdivuhodná zmužilost, jež je zachránila.

Na štěstí v těchto temných dnech byli takoví, jež starali se o nemocné, hájili osadu před útoky Indiánů a povzbuzovali unavených a zmlátnělých. Vůdcem mezi všemi byl Myles Standish a jemu náleží největší zásluhy o zachránění této kolonie.

Na jaře nasázeli kukuřici a jiné zeliny, jak se byli od Indiánů naučili, a čekali na první svoji úrodu. Utrpení bylo veliké a není tedy divu, že radost byla všeobecná, když

and it is no wonder that there was much rejoicing everywhere when the first crops were gathered in. It was not only joy, but thankfulness also that swayed their hearts. They set the last Thursday in November, 1621, for giving thanks—a Thanksgiving Day—and since that time the people of the United States observe that day which since then has become a legal holiday.

In the 17th century England, as well as most of the countries of Europe, was a very intolerant country; only those of the Established Church being allowed to worship freely. Everybody else—the Puritans, Catholics, and others, being persecuted and maltreated. We know how the Puritans left England for America that they might practice their religion in their own way; and what the Puritans did others hastened to do. The Catholics founded Baltimore in 1634 and named the settlement after the founder, Lord Baltimore, in the colony which they called Maryland, in honor of the Virgin Mary. The Quakers founded the city of Philadelphia in 1681, naming their colony

první úroda byla sklizena. Nebyla to pouze radost, avšak též i vděčnost, jež ovládala jejich srdce. Poslední čtvrtek v listopadu roku 1621 byl určen pro díkůčinění a od té doby slaven byl každoročně až stal se zákonitým svátkem.

Též i jiné kolonie založeny byly vystěhovalci pro své náboženské názory pronásledovanými; ve století 17tém byla Anglie zrovna jako i většina jiných zemí, velice nesnášenlivou, dovolujíc pouze Církvi Uznané státem učení své vyznávati svobodně, pronásledujíc a trestajíc všechny ostatní. My víme, kterak Puritáni opustili Anglii, aby mohli svoje náboženství svým způsobem prováděti a co Puritáni učinili, jiní též spěchali učiniti. Katolíci založili Baltimore v roce 1634, za pomoci Lorda Baltimore-a, po němž město své nazvali, v kolonii, již nazvali Maryland na počest panny Marie. Quakeři založili město Filadelfii roku 1681 a nazvali svoji kolonii Pennsylvanií na počest Viléma Penna, je-

Pennsylvania in honor of William Penn, the founder. These two colonies grew very fast, since both Lord Baltimore and William Penn were tolerant of other creeds and beliefs and ruled their people with love and justice. Other colonies sprung up rapidly, one after another, North Carolina in 1663, Georgia in 1733—founded by the benevolent Lord Oglethorpe, whose kind heart moved him to give a new start in life to many of his poor and unfortunate but otherwise worthy countrymen, who according to the law of those days were imprisoned for not paying their debts.

When we thus go through the history of colonization of our country, we see that there were two main reasons that brought people to our shores: the first, a great desire for freedom, religious and political; and the second, a desire to better their material condition. It is true, beyond any doubt, that the desire for Freedom was in the heart of every immigrant in a much greater degree than it is now, and it was this that gave the founders of the United States the strength to stay in spite of the tremendous hardships

jího zakladatele. Tyto poslední dvě kolonie rostly velmi rychle, jelikož Lord Baltimore i Vilém Penn byli snášenliví k ostatním náboženským vyznáním a vládli svému lidu láskou a spravedlností. Jiné kolonie vznikly rychle za sebou, Severní Karolina v roce 1663 Georgie v roce 1733, založena lidumilným Lordem Oglethorpem, jehož dobré srdce vedlo ho k tomu, aby dal novou příležitost začít nový život svým nešťastným, avšak jinak hodným krajanům, kteří pro nezaplacení dluhů dle tehdejšího zákona byli vězněni.

Probíráme-li dějiny osazování naší země, vidíme, že byly dvě hlavní příčiny, jež vedly lidi k našim břehům: první byla touha po úplné svobodě, náboženské i politické, a druhá touha po zlepšení hmotných poměrů. Jest to nepochybně pravda, že tenkrát touha po svobodě byla činitelem v srdci každého přistěhovalce v míře daleko větší než nyní, a ona to byla, jež dala zakladatelům Spojených Států tu sílu zůstatí vzdor všem těm obrovským těžkostem, jež je obklopuva-

that beset them. It is easy to see that communities founded by such people as were the early colonists could not but grow, and develop rapidly and prosper.

ly. Jest na snadě, že osady založené takovými lidmi jako byli první přistěhovalci vzrůstaly a vyvíjely se rychle a zdárně prospívaly.

CHAPTER II.

The Revolutionary War.

The colonies belonged at first to Great Britain, with the English King as their ruler, but later the colonies rose against the British Government, declared themselves independent states, and ever since then have elected their own rulers—the Congress and the President. It is the purpose of this chapter to tell you the reason for this change and to record the most important events of the Revolution.

England, like the other European nation in the 18th century, fought many wars for power and territory. One of these wars was the war with France known in Europe as the Seven Years' War. This war was to decide forever whether the English or the French were to be the masters of the continent of North America. The English Colonies fought for England, while the Canadians (French) and the Indians fought for

KAPITOLA II.

Válka za neodvislost.

Kolonie zprvu náležely Velké Británii, takže anglický král byl jejich panovníkem, avšak později povstali kolonie proti britické vládě, prohlásily se za neodvislé státy a od té doby volily si své vlastní vládcy, kongress a presidenty. Účelem této kapitoly jest pověděti příčiny, jež vedly k této změně a zaznamenati hlavní události americké revoluce.

Anglie, zrovna jako jiní národové evropští, vedla mnoho válek o moc a území. Jedna z těchto válek byla válka s Francií, známá v Evropě co válka sedmiletá a zde v Americe co válka indiánsko-francouzská. Tato válka měla navždy rozhodnouti, zdali Angličané nebo Francouzi mají býti pány Severní Ameriky. Anglické kolonie bojovaly pro Anglii, ktežto Kanad'ané (Francouzi) a

France. One of the ablest American officers in this war—and for us the most interesting character—was George Washington, who later, in the Revolutionary War, became the Commander-in-Chief of the American army, and after the Revolution, the first President of the United States.

At first the French were victorious, because the English were not used to the Indian way of warfare and would not listen to the advice of the colonists; but at last defeat followed defeat (1758 in Ohio; 1759 in Canada; etc.) until, finally, the French power in North America was completely destroyed and the English remained—her supreme ruler (1763).

This war, however, more than exhausted the English Treasury, and how to get money to pay England's big debts was the next and the most pressing care of her statesmen. Besides, it was thought necessary to keep part of the regular army in America to protect the colonists, for which purpose more money was needed, and the King and his advisers thought that the colonies should

Indiáni pro Francii. Jedním z nejschopějších amerických důstojníků v této válce byl Jiří Washington, jenž později, ve válce za neodvislost stal se hlavním velitelem americké armády, a po revoluci prvním prezidentem Spojených Států.

Zprvu vítězili Francouzi, poněvadž Angličané nebyli obeznámeni s indiánským způsobem válčení a rad kolonistů nechtěli poslouchati; ale ku konci porážka následovala porážku (1758 v Ohio, 1759 v Kanadě, atd.) až konečně moc francouzská v Severní Americe byla úplně zlomena a Angličané zůstali zde neobmezenými pány. (1763.)

Tato válka však více než vyčerpala pokladnu anglickou a jak sehnati peníze k zaplacení dluhů stalo se nejbližší a nejpilnější starostí státníků anglických. Mimo to, bylo to považováno za nutné ponechati část pravidelné armády v Americe k ochraně kolonistů, k čemuž opět více peněz bylo potřebí a král a jeho rádcové mysli, že peníze ty sehnati měli by kolonisté. Až do tohoto času, kdykoliv král potřeboval peníze od kolonistů

raise it. Up to this time, whenever the King wanted money from the colonies for any reason, he would **ask** them for it through his governors, and the colonies raised the money if they thought it right, and refused to raise it if they did not like the purpose for which it was asked. But now, without asking them whether they were willing or not to pay, the Parliament passed a taxing measure, the Stamp Act (1765), providing that all legal documents must be stamped, and the stamp paid for. This the Americans would not accept. They rightly believed that only they themselves or their representatives had power to levy tax upon them. They declared that taxation without representation was tyranny. They were willing to pay their share of taxes, but they would not give up their rights to levy them.

In all the colonies this act of the Parliament was denounced, people rioted wherever the stamped paper was being offered for sale, English goods were boycotted, and the people marched through the streets shouting, "Liberty, Property, and No

pro jakýkoliv účel, požádal o ně prostřednictvím guvernérů a kolonie pak sebrali peníze ty, uznali-li požadavek králův za správný a odmítli sebrati je, nezamlouvali se jim účel, pro nějž byly požadovány. Nyní však, aniž by tázal se jich, jsou-li ochotni platiti neb ne, anglický parlament přijal zákon daňový, "Stamp Act" (kolkový zákon), dle něhož všechny zákonité listiny (povolení k sňatku, svatební smlouvy, smlouvy kupní, závazky platební, atd.) musí býti kolkovány, a peníze za kolky vládě anglické odvedeny. Toto Američané nechtěli přijmouti. Správně poukazovali na to, že pouze oni sami neb jejich zástupci mají právo daně na ně uvaliti. Prohlásili, že uvalování daní bez zastoupení je tyranie. Byli ochotni zaplatiti svůj díl daní, avšak nechtěli vzdáti se práv daně ty sami uvalovati.

Ve všech koloniích byl tento čin parlamentu odsuzován, lid se bouřil kdekoliv se kolkovaný papír nabízel ku prodeji, anglické zboží bylo bojkotováno a lidé pochodovali ulicemi, volajíce, "Svoboda, Majetek a žádné kolky!" Toto dělo se více méně ve

Stamps!" This happened more or less in all the thirteen colonies, and what is still more important, the colonies began to act together as a **unit**. Nine of the colonies met at New York in October, 1765, to declare their rights and plan how to stand against the wrongs of British Government. And they did not fight in vain. English merchants and manufacturers were also against the act of Parliament, because they were losing their trade in America from the refusal of Americans to buy English goods until this act was repealed. The true friends of liberty in the English Parliament, like Pitt, Burke, and others, were also against it, because they saw that the movement had stirred the colonists altogether too much. So, in the year 1766, in spite of the King, the Stamp Act was done away with, to the great joy of the Americans.

But though the Stamp Act was repealed, England did not give up the idea of taxing the colonies. On the advice of Charles Townshend, Chancellor of the Exchequer, Parliament passed a set of laws called

všech třinácti koloniích, a co jest ještě důležitější, kolonie začaly postupovati společně co celek. Devět kolonií sešlo se v New Yorku v říjnu 1765, aby prohlásily svá práva a zosnovaly plány, jak vystupovati proti britickým bezprávím. Nebojovali nadarmo. Angličtí obchodníci postavili se též proti jednání parlamentu, protože ztráceli obchod v Americe, nebot' Američané zavázali se nekupovati žádné anglické zboží, pokud by zákon kolkovní nebyl odvolán. Práví přátelé svobody v anglickém parlamentě jako byl Pitt, Burke a jiní, byli též proti onomu zákonu, obzvláště když věděli, že zákon ten příliš rozčilil mysle kolonistů. A tak konečně v roce 1766, proti vůli králově, zákon kolkovní byl odvolán k veliké radosti všech Američanů.

Avšak ačkoliv zákon kolkovní byl odvolán, Anglie nevzdala se myšlenky uvaliti daň na kolonie. Na radu Karla Townshenda, kancléře pokladny, parlament přijal několik zá-

Townshend Acts, by which a tax was put on tea and some other articles, with a provision that soldiers be sent to enforce these laws. Of course this only embittered the colonists the more, so that they gathered together in quiet numbers to resist this unjust treatment of their mother country. They signed non-importation agreements by which they bound themselves not to buy goods from England until the taxes were removed, and many people would not eat, wear, or use any article whatsoever that had been brought from England. The royal governors, some of them at least, treated the colonists with contempt and gave wrong advice to the King of England and his ministers. One wrote, "Send over an army and fleet to reduce the dogs to reason," and many others shared these feelings. In Boston, the soldiers quarreled with the citizens, so that the feeling between the two parties became so bitter that, on March 5th, 1770, when a crowd gathered attracted by a quarrel between guards and citizens, the soldiers, in the excitement, fired into the crowd, killing five

konů zvaných "Townshend Acts", jimiž uvalena byla daň na čaj, a několik jiných předmětů, s dodatkem, aby vojsko bylo posláno k vymáhání těchto zákonů. Ovšem, že jednání toto pobouřilo kolonisty ještě více, takže se shromažďovali u velikém počtu, aby vzdorovali nespravedlivému jednání své mateřské země. Podepisovali smlouvy, jimiž zavázali se nekupovati žádné zboží z Anglie, pokud by nebyly daně odstraněny, a mnozí lidé nechtěli jísti, nositi, neb užívati žádného předmětu, přivezeného z Anglie. Královští guvernéri, alespoň někteří z nich, zacházeli s kolonisty opovrzhlivě, dávajíce špatné rady králi anglickému a jeho ministrům. Jeden z nich napsal: "Pošlete sem armádu a lodě, abychom přivedli ty psy k rozumu," a mnoho jiných sdílelo tyto náhledy. V Bostonu ne snadnilo se vojsko s občanstvem, takže nevráživost mezi těmito dvěma stranami stala se ak prudkou, že dne pátého března 1770, když zástup lidí shromáždil se přiváben hádkou mezi strážemi a občany, vojsko v rozčilení vystřelilo do zástupu, při čemž zabilo pět

and wounding a number of other bystanders. This is known as the Boston Massacre. Its effect upon the people was so strong that the governor of Massachusetts finally found it necessary to withdraw the troops. In other colonies, too, the excitement was great so that the English Parliament decided to repeal the Townshend Acts, leaving tax only on tea. But the people did not fight for **lower** taxation, they did not fight against **taxes**; but for the right to **tax themselves**. It was for the rights of citizenship, for the rights of a freeman that they fought. While they were taxed at all without their consent, they felt that their rights were not respected; and they would not be satisfied without the acknowledgement of those rights. Therefore the repeal of the Townshend Acts had no quieting effect upon the colonists for the tax on tea remained. The storm did not cease. Tea was called "a pernicious weed," people bound themselves not to use it at all, and wherever they could they stopped the unloading and the sale of it. In Boston the people asked the governor to

a poranilo několik jiných kolem stojících. Tento čin znám jest co "Boston Massacre". Jeho účinek na lid byl tak mocný, že guvernér Massachussettský uznal konečně za nutné vojsko odvolati. Též i v jiných koloniích bylo vření tak povážlivé, že parlament rozhodl se odvolati zákony Townshendovy, ponechávaje pouze daň na čaji. Avšak lid nebojoval o snížení daní, ani proti daním, nýbrž o právo, aby sám daně uvaloval na sebe, a na parlament, v němž lid nebyl zastoupen. Bylo to za práva občanská, za právo člověka svobodného, zač bojoval. Pokud byla vůbec jaká daň na ně uvalena bez jejich souhlasu, cítili, že jejich práv není šetřeno, a oni nemohli býti spokojeni pokud práva jim drahá byla zneuznávána. Proto také odvolání Townshendových zákonů nemělo žádného utišujícího vlivu na kolonisty, neboť daň na čaj uvalená zůstala. Bouře tedy neustávala. Čaj nazýván byl "nebezpečným býlím", lidé se zapřísáhali, že ho nebudou užívatí vůbec, a kdekoliv mohli, překazili jeho vylovení a prodej. V Bostonu žádal lid guvernéra, aby odeslal pryč loď, čajem naložená, a když tento

send the ships loaded with tea away, and when he refused, they assembled in great numbers in the Old South Meeting-House where a plan was adopted to throw the tea into the sea. A band of young men, dressed to look like Mohawk Indians, boarded the ships, broke open the chests, and poured the tea into the water. In other colonies, the ships were either sent back without being permitted to unload, or if unloaded, the tea was left to rot, as no one would buy it or permit anyone else to either sell or buy it. The British Government could not be indifferent to this, and to put a stop to it, punished Massachusetts severely by placing a military governor over her, by prohibiting all public meetings without the governor's consent, by quartering troops in any place where the governor saw fit, by taking away from her the "Quebec Province," and—severest blow of all—by closing her harbor.

The people of Boston would have starved had it not been for help from the other colonies. Even the farmers and trappers toiling in the wilderness on the frontier

odepřel, shromáždil se ve velikém počtu v Old South Meeting House-u, kdež přijat byl pak plán naházeti čaj z lodí do moře. Hlouček mladíků přistrojených za Mohawk Indiány vnikl na loď a vysypal všechn čaj do vody. V jiných koloniích byly lodě bud' poslány zpět, aniž by jim bylo dovoleno náklad vylo- diti, aneb když byl vyloděn, shnil v skladi- štích, ježto nikdo nechtěl jej kupovati, aniž dovolil, aby jiný jej kupoval neb prodával. Britská vláda nemohla být lhostejnou k těm- to věcem, a aby konec tomu učinila, potresta- la Massachusetts krutě tím, že prohlásila nad ní stanné právo, že zapověděla všechny ve- řejné schůze, bez svolení guvernéra, že gu- vernér mohl ubytovati vojsko, kdekoli se mu zalíbilo, že uzmula velikou část jejího ú- zemí zvanou "Quebec Province", a co bylo nejhoršího: že zavřela Bostonský přístav.

Obyvatelstvo Bostonu bývalo by hladem zmíralo, kdyby nebylo pomoci, jež poskytly mu druhé kolonie. I farmáři a lovci v pusti- nách na pomezí těžce se živící, poslali své pří-

sent their contributions. The effect of all this was that the colonies were drawn closer together until, at last, they elected delegates and called the first Continental Congress at Philadelphia, where the common action of Colonies was to be decided upon. They met September 5th, 1774.

It was Patrick Henry, the eloquent Virginian, who spoke the significant words—"British oppression has effaced the boundaries of the several colonies; the distinctions between Virginians, Pennsylvanians, New Yorkers, and New Englanders are no more. — — — I am not a Virginian but an American!" An address to the King of England was sent and the Declaration of Rights was made. The Declaration of Rights was a document setting forth such rights as we now fully enjoy in this country, such as trial by jury, freedom of speech, etc. Also, steps were taken to prepare for war, if the Rights should be denied by the British Government. Ammunition was stored in Concord and men were enlisted into military service, who were to be ready any minute. For this reason

spěvky. Výsledek toho všeho byl, že se kolonie více a více sblížovaly, až konečně zvolily si delegáty a svolaly první Kontinentální Kongress do Filadelfie, kdež mělo o společném vystupování kolonií býti pojednáno. Tam sešly se pátého září 1774.

Byl to Patrick Henry, výmluvný Viržičan, jenž promluvil ta významná slova: "Britické utiskování smazalo hranice několika těch kolonií našich; rozlišování mezi Viržičany, Pennsylvančany, New Yorčany a Novo-Angličany není více. — — Nejsem Viržičan, nýbrž Američan!" Králi anglickému byla poslána adresa a sestaveno Prohlášení Práv, jež Anglické vládě bylo zasláno. Prohlášení Práv byla listina, v níž označena byla práva, jichž nyní v této zemi plně užíváme, ku příkladu, porotní soudy, právo zastoupení, svoboda slova a j. p. Byly též učiněny kroky, aby vše připraveno bylo k válce, kdyby anglická vláda odepřela práv kolonisty vyhrazených šetřiti. Za tím účelem svezeno bylo střelivo v městě Korkordu a mužové odváděni k vojsku, kteří měli býti pohotově každé minuty, pročež nazývání "minutoví muži".

they were called "Minute Men." The first battle took place at Lexington and Concord, where the British soldiers were sent to destroy the military stores of the Colonists. The British were driven back with great losses. Another famous battle was fought on Bunker Hill near Boston, in which many of the American patriots gave their lives for freedom. Thus was begun the war that was to make the Colonies independent. Peaceful settlement became impossible and the Colonies declared themselves independent July 4, 1776. The first important event of the war was the appointment of George Washington as General-in-Chief of the American army. It is plain to us now that without him the final victory would not have been won, and that the United States would not be an independent Republic, but would still be a group of colonies belonging to England.

Washington was a great and able soldier, but his military greatness alone would

První bitva strhla se blíže Lexingtonu a Konkordu, kamž anglické vojsko šlo zničit vojenské zásoby kolonistů, avšak bylo zahnáno zpět s velikými ztrátami. Druhá slavná bitva bylo bojována na Bunker Hillu blíže Bostonu, v níž mnoho amerických vlastenců dalo životy své za svobodu. Tak zahájena byla válka, jež měla učiniti z kolonií neodvislé státy. Nebot' smír s Anglií stal se věcí nemožnou a kolonie konečně po opětovaných bezprávích se strany anglické na sjezdu ve Filadelfii prohlásily neodvislost dne 4. července 1776, od kteréžto doby čtvrtý červenec každoročně se okázale slaví a jest největším svátkem americkým.

První důležitá událost ve válce za neodvislost bylo jmenování Jiřího Washingtona hlavním velitelem americké armády. Jest nám nyní jasno, že bez něho konečné vítězství bývalo by bylo nemožno, a že Spojené Státy nebyly by neodvislo republikou, nýbrž byly by dosud skupinou kolonií Anglii podřízených.

Washington byl veliký a schopný vojín, avšak jeho vojenská velikost sama o sobě

not have enabled him to be victorious, had he not been great as a **man**—unselfish, patient, persistent, always hopeful, always devoted to the cause of liberty. At first he could hardly do more than train the volunteer army made up of men who knew nothing of military tactics. And yet he had to fight at the same time, keeping the enemy at bay, retreating skillfully and with as small loss as possible, and looking for opportunity for a victorious battle. Because he had untrained soldiers, that fled as soon as they smelt powder, opportunity for victory was slow in coming, and Washington had to keep retreating. This depressed the Americans and roused bitter feeling against Washington. There were jealous officers who wanted Washington's positions, who plotted against him, and blamed him for the failure of the Americans. Almost any other man in his place, would have resigned, embittered at the injustice of those for whom he was fighting and risking his life; but Washington loved his country too much to indulge his personal feelings and to seek his own ad-

nebyla by mu k vítězství dopomohla, kdyby býval nebyl též **velikým mužem**, nesobeckým, trpělivým, neúnavným, vždy doufajícím, vždy oddaným svobodě. Zprvu sotva mohl více učiniti než evičiti armádu sestávající z dobrovolníků, kteří nevěděli pranic o vojenském výcviku. A přece musil při tom bojovati, držeti nepřítele v šachu, ustupovati dovedně se ztrátami co možno nejmenšími a hledati příležitost k vítězné bitvě. Poněvadž však měl vojsko necvičené, jež utíkalo sotva že ucítilo střelný prach, příležitost k dobytí vítězství dlouho nepřicházela a Washington musil stále ustupovati. To sklíčilo Američany a vzbouřilo hořkost proti Washingtonovi. Byli též i řevniví důstojníci, kteří toužili po místě Washingtonově, kteří kuli pikle proti němu a jemu kladli vinu každého neúspěchu amerických zbraní. Téměř každý jiný muž na jeho místě byl by se všeho dalšího působení vzdal, rozhorčen nad nespravedlivostí těch, pro něž bojoval a svůj život v nebezpečnosti dával; avšak Washington miloval svou vlast příliš, než aby povolil osobním citům a hledal výhod

vantage. He suffered, but he did not dwell upon any suffering but that of his country. There were traitors in his army who denounced him to the Continental Congress in charge of this war, and urged the appointment of another man to be at the head of the army; men who disobeyed him and rejoiced when the British defeated him. But this wonderful man would not be discouraged, would not give up and steadfastly believed in the final triumph of liberty. Not even in Valley Forge, when his soldiers were without food or clothes, when the frozen snow was stained with the blood from their bare feet, when all seemed lost,—not even then, in the depths of this despair, did his faith leave him. It is impossible to describe what he was to his soldiers in these dark days. Like gold he was tried in the fire, but his manhood, his noble, devoted character, stood the test and triumphed in the end.

With such a leader against them, it is not surprising that the English were at last conquered and the British flag was lowered before him, and that the arms of Lord Corn-

pro sebe. Trpěl, ale utrpení jeho vlasti bylo mu přednější. I zrádcové byli v jeho vojsku, kteří osočovali ho kontinentálnímu kongresu, jenž válku a veškeré záležitosti spojených kolonií řídil, a naléhali na ustanovení jiného velitele na jeho místo; byli tam mužové, kteří jej neposlouchali a radovali se, když Angličané nad ním zvítězili. Avšak tento obdivuhodný muž nezmalomyslněl, nevzdal se a mužně věřil v konečné vítězství Svobody. Ani v údolí Valley Forge zvaném, kde jeho vojáci neměli ani šatstva ani potravu, kdy zmrzlý sníh kolem zbrocen byl krví bosých nohou, ani tehdy v hlubinách zoufalství, ho víra jeho neopustila. Jest nemožno popsati čím byl svým vojákům v těch temných dnech. Jako zlato, zkušěn byl v ohni, avšak jeho mužnost, jeho šlechetný, oddaný charakter obstál v té zkoušce a na konec zvítězil.

S takovým vůdcem proti sobě, není divu, že Angličané byli konečně přemoženi a anglický prapor skloniti se musil před ním, a že zbraně lorda Cornwallise, hlavního veli-

wallis, chief general of the British, were given up to him, in sign of surrender. The news that the British were finally conquered, that the Colonies were free, that the terrible war was over, caused the greatest possible rejoicing all over the country, and Washington was hailed as the great deliverer—the great Savior of His Country.

But Washington's work was not over with the ending of the war; the work of putting the young, inexperienced Republic on its feet fell largely to him. Poverty, weakness, dissatisfaction, disorder—all these things followed in the train of the victory over England, and sobered the joy of the thirteen newly-formed United States of America. There was no one government for these states, but thirteen different governments having no standing before the countries of Europe. The soldiers who had served in the war and who had not been fully paid, were rebellious; each State was jealous of the others; State money was worthless, everything was in a state of confusion and unrest.

tele anglických vojsk, byly mu vydány, na znamení úplného vzdání se. Zpráva, že Angličané byli konečně přemoženi, že kolonie jsou svobodné, že hrozná válka je u konce, způsobily tu největší radost po celé vlasti a Washington byl vítán co veliký vysvoboditel, veliký vykupitel své vlasti.

Avšak s koncem války činnost Washingtonova nebyla u konce; práce postavení mladé, nezkušené republiky na nohy vložena byla na jeho bedra. Chudoba, slabost, nespokojenost, nepořádek — všechny tyto smutné úkazy následovaly ihned po dobytém vítězství nad Anglií, a vystřízlivěly radostí zpité, nově utvořené Spojené Státy Americké. Nebylo tu žádné jednotné vlády, nýbrž třinácte různých vlád, jež neměly žádného respektu u vlád evropských. Vojáci, kteří sloužili ve válece, a jimž nebylo doplaceno, se bouřili; jeden stát žárlil na druhý, peníze různými státy vydané, byly bezcenné a vše tonulo ve zmatku a nepokoji.

Some of the army thought it would be wise to make Washington the King, thus ending the intolerable confusion and suffering. But Washington rebuked them severely, reminding them that the war had been fought to establish a free Republic in which the **Citizens** were to **elect** their ruler. After a great deal of labor and thought, with the coöperation of some famous men like Thomas Jefferson, Alexander Hamilton, John Adams, the States united into one whole, drafted the Constitution—a masterpiece of statemanship—in which the rights and duties of the citizens, of the States, of the President, Congress, and the Courts of Law were established, and which is to-day the foundation of all our laws.

The first president of this new Union was George Washington, rightly called “The Father of His Country.”

Část armády myslila, že by bylo nejmoudřejší udělati Washingtona králem a tak ukončiti nesnesitelný zmatek a trápení v zemi. Avšak Washington ostře je pokáral, připomínaje jim, že válka vedena byla, aby založena býti mohla svobodná republika, v níž její občané sami vládce svého by si zvolili. Po veliké práci a přemýšlení, za spolupůsobení mužů znamenitých jako byl Tomáš Jefferson, Alexander Hamilton, Jan Adams a jiní, třinácte prvotních států spojilo se v celek, napsali ústavu, jež jest mistrovským dílem státnickým, v němž práva a povinnosti občanů, států, presidenta, kongresu a soudců jsou jasně vyznačeny, a jež jest dosud základem všech našich zákonů.

Prvním presidentem této nové Unie byl Jiří Washington, jenž vším právem nazývá se jest "Otcem vlasti".

CHAPTER III.

The Civil War.

George Washington was twice elected President of the United States and might have been elected for the third term also; but he was true to his principles and refused to serve after the second term, believing, as he did, that it was not right in a republic for a man to be the ruler longer than two terms, so that no one could thus make himself King. When he gave his reasons for this refusal, he urged the people to do all in their power to make the Union strong, to make the government of the Union powerful, and to thus ensure the freedom and the enduring life of the United States. These words were needed, for from the very beginning, some of the states held that they were free to choose whether or not they would obey the Union—the Federal Government as it was called—that it depended whether such obedience was for their advantage. Besides there was in the south-

KAPITOLA III.

Válka občanská.

Jiří Washington byl dvakráte zvolen presidentem Spojených Států a mohl býti zvolen i po třetí, avšak jsa věren svým zásadám odepřel sloužiti třetí lhůtu, protože věřil, že není to správným v republice, aby jeden muž byl vládcem déle dvou lhůt, aby pak nemohl králem se státi. Když podával příčiny svého rozhodnutí, vybízel lid, aby učinil vše, co může, aby Unie byla sesílena, aby vláda Unie byla učiněna mocnou, a tak zajistiti svobodu a trvání Spojených Států. Toto napomenutí bylo potřebno, neboť hned od prvopočátku některé státy hájily stanovisko, že mají svobodu poslechnouti neb neposlechnouti vládu Unie, čili vládu spolkovou (federativní) dle toho, co je pro ten neb onen stát výhodným. Kromě toho v jižních státech bylo černé otroctví, kteréž

ern states slavery of the negroes which many of the northern states denounced as wrong. Whenever a new state was added to the Union, the Southerners wanted to have it a slave state—that is, a state in which slavery would be allowed; while the Northerners opposed any extension of slavery. There arose many quarrels and fights over this matter, until at last the southern states declared themselves independent of the United States, formed their own Union, which they called “The Confederacy”, elected their own President—Jefferson Davis—and made Richmond, Virginia, their Capital, in the year 1861, little over sixty years after Washington’s death.

As the result, a great war broke out between the North and the South that cost many lives and untold suffering. The most interesting and the most powerful man of those terrible days was Abraham Lincoln, who was the President of the United States during that war. When North and South were growing more and more bitter over the Slavery question, Lincoln did all he could

mnohé státy severní zatracovaly co nesprávné. Kdykoli přidán byl nový stát k Unii, Jihané chtěli jej míti státem, kde otroctví by bylo dovoleno, kdežto Seveřané vzpírali se každému rozšíření otroctví. Tak povstaly mnohé hádky a různice pro tyto věci, až konečně napjetí stalo se tak ostrým, že jižní státy prohlásily se neodvislými od Spojených Států, utvořili svoji vlastní Unii či Federaci již nazvali konfederací, zvolili svého vlastního presidenta Jeffersona Davise a učinili Richmond ve Virginii svým hlavním městem. To stalo se r. 1861 něco přes šedesát let po smrti Washingtonově.

Následek toho byla veliká válka mezi Severem a Jihem, jež stála mnoho životů a nevypravitelné utrpení. Nejzajímavější a nejmocnějším mužem v těch hrozných dnech byl Abraham Lincoln, jenž byl presidentem Spojených Států za války té. Když Sever a Jih stávaly se naproti sobě čím dále tím více nepřátelskými pro otázku otroctví, Lincoln činil co mohl, aby mírnil zlou krev

to overcome the hard feeling and to prevent war. When the war came, he proved to be a prudent and kind Commander-in-Chief and a source of inspiration to the army, especially to the private soldiers. Although he hated Slavery, he did not free the slaves until the right time came—which was after the war had broken out—for he wanted to have peace, to prevent war, and to preserve **The Union**.

Abraham Lincoln was born in a little log house in Kentucky. It is a wonderful thing that a boy who grew up in the woods, with a slight opportunity for education, should rise to the highest office in the country. This fact is of great importance to you, for it shows you that the United States is a country of great opportunity, that everyone can make the best use of his talents and go as high as he is able. In our country no one will ask you what your birth is, what your relations are, but everything hangs on what **you** are **yourself**. Use the opportunities, and go as high as you are able.

a předešel válce. Když však válka přišla přece, ukázal se býti moudrým a laskavým velitelem a zdrojem nadšení své armády, obzvláště prostých vojáků. Ačkoliv otroctví nenáviděl, neučinil ničeho k osvobození otroků, dokud nepřišel pravý čas, totiž až když válka již zuřila, neboť on na prvním místě snažil sa zachovati mír, předejiti válce a zachovati celistvost Spojených Států.

Abraham Lincoln narodil se v malé z klád sroubené chatě ve státě Kentucky. Jest to podivuhodným, že chlapec, jenž vyrostl v lesích, s malou příležitostí ku vzdělání vyšinul se až na nejvyšší úřad v zemi. Toto jest velice důležité pro vás, jelikož ukazuje to, že Spojené Státy jsou zemí velikých příležitostí, že každý uplatniti zde může své schopnosti a vyšinouti se tak vysoko, jak jen schopnosti jeho mu dovolí. V naší zemi nikdo nebude se tázati vás, jakého jste rodu, jaké jest vaše příbuzenstvo, nýbrž vše bude záležeti na tom, co jste vy sami. Využitkujte tedy těchto příležitostí a jděte tak vysoko, jak vám možno.

Lincoln, a poor boy at first, became not only President of the United States, but also one of the greatest presidents we have ever had. Under his leadership, slavery was abolished and the Union preserved. He saved the Union, he freed the slaves, he led his country through hard and trying times until peace and order were again restored, but he himself was taken away by a cruel death. A lunatic named Booth shot him and plunged the whole country—the South as well as the North—into indescribable grief. The South lost in him its best friend among the victors. Much of the humiliation—much of the confusion, would have been prevented in the South, and the North might have advanced considerably more, had Lincoln lived.

Lincoln, chudý zprvu chlapec, stal se nejen presidentem Spojených Států, nýbrž jedním z největších presidentů, jež jsme kdy měli. Za jeho vedení zrušeno bylo otroctví a Jednota (Unie) zachována. On zachránil jednotu, osvobodil otroky, provedl svoji vlast těžkými, hrůznými dobami až mír a pořádek opět zavládly, avšak on sám sklácen byl krutou smrtí. Šílenec jménem Booth zastřelil jej a ponořil celou zemi jak Sever tak i Jih v nepopsatelný žal. Jih ztratil v něm svého nejlepšího přítele mezi vítězi.

Jistě, že mnoho toho pokoření, mnoho zmatku bývalo by bylo Jihu ušetřeno a Sever byl by daleko více pokročil, kdyby byl Lincoln na živu zůstal.

CHAPTER IV.

The Making of the States into a Nation.

For a long time after the Revolutionary War, each State thought first of itself and then of the Union. A Virginian boasted of Virginia, wanted measures adopted for Virginia; a New Yorker was proud of New York State, wanted to have the good of New York to be considered before the good of the whole United States. There was no American nation for a long time. In the Civil War, the slave states were brought together and formed something which might be called a nation, and the same was true of the northern states. After the war, the south and north still continued to be two nations each by itself, and that state of affairs was long in disappearing. To-day there is no bitter feeling between the north and the south: "Dixie", the southern war-song, is sung and played (in the northern states), just as "America" and "Columbia the Gem of the Ocean" are played and sung

KAPITOLA IV.

Utvoření se amerického národa.

Po dlouhý čas po válce za neodvislost každý stát myslil na prvním místě na sebe a pak teprve na celek na Unii. Viržičan se chlubil Viržičií, chtěl míti zákony hlavně pro Viržičii dělané, New Yorčan hrd byl na svůj stát New York, chtěl, aby dobro New Yorku bylo na prvním místě a pak teprve dobro celých Spojených Států. Amerického národa nebylo po dlouhý čas. V občanské válce státy otrokářské semkly se a utvořily něco, což možno zvatí národem, a to samé dělo se i na severu. Po válce jih i sever zůstávaly dvěma různými národy, každý pro sebe, a trvalo to dlouho, než tato různost cítění zmizela. Dnes není více hořkosti mezi severem a jihem. "Dixie", válečný to zpěv Jihanů, jest zpíván i hrán na severu zrovna jako "Amerika" a "Columbia" jsou zpívány na Jihu: dnes cítme, že jsme jedním národem,

in the south: to-day, we feel that we are one nation, with "Liberty and Union, now and forever, one and inseparable."

What made us into a nation? Living together, mingling together, and fighting together for the common good. Much is due to the new states in the West, to which people from both north and south moved in great numbers, and in forming one new state together, forgot north and south, forgot old differences, and felt that they were members of a larger whole—the glorious Union, in which Liberty and Justice for **all** must be made supreme.

se Svobodou a Jednotou nyní i vždycky spojení a nerozluční.

Co učinilo nás národem? Společné bydlení, promíšení a boj společný o všeobecné dobro. Mnoho zásluh o to má Západ, kamž lid ze severu i jihu u velikém počtu se stěhoval a utvořiv nové státy v západních pustinách, zapomněl na sever i jih na staré rozdíly a pocítil, že je částí velikého a slavného celku, Unie, kdež Svoboda a Spravedlnost pro všechny musí učiněna býti cílem svrchovaným.

CHAPTER V.

Conclusion and Summary.

These few chapters contain but the merest outline of what has happened in this country; many interesting events were necessarily omitted. But this short account may lead you to deeper and more extensive reading of our American history, especially to reading of the lives of our great Americans who were Builders of the Nation, and who are our inspiration to-day.

But still more fervently it is hoped that you will be led to join in helping to make the history of to-day and to-morrow. The history of the past is valuable because it helps us to make the history of the future and to avoid the errors and mistakes of the past. Our government, good as it is, can be still better, and it is the duty of every one who comes to this country to live to **try** to make it **better**.

KAPITOLA V.

Závěrek.

Těhto několik kapitol obsahuje ovšem jen pouhý nástin toho, co dělo se v této zemi. Mnohé zajímavá události musily býti vynechány. Avšak ačkoliv krátký, může vésti vás výtah tento k hlubšímu a širšímu čtení amerických dějin obzvláště životopisů našich amerických velikánů, kteříž byli staviteli národa a kteří jsou zdrojem nadšení pro nás dnes.

Avšak ještě vroucněji doufáme, že povedou vás řádky tyto k tomu, abyste i vy pomáhali dělati dějiny budoucna. Dějiny minulosti jsou cenné, poněvadž pomáhají nám dělati dějiny příštích dnů a vystříhati se omylů a chyb minulosti. Naše vláda, ač dobrá, může býti lepší, a povinností každého, kdo do této země přijde, jest, aby hleděl k tomu lepší ji učiniti.

It is very possible to make things **worse**—by neglect, selfishness, and indifference. Do you **want** to make things **worse**? **No**, you certainly do not. You **want** to help to make things **better**. How can you do this?

- (1) **Learn** your duties as a good citizen **before** you get your citizenship papers:
- (2) When you become a citizen, **do** your duties **always**, no matter what happens. **Do not** be discouraged; **do not** give up. You will win, and the good will win, if you will only fight for it, and will **not give up**.

Truth and Good do triumph; but they need your help in order to triumph.

What your duties are and how to perform them is told in the second part of this little book.

Jest též možno stav věcí učiniti horším nedbalostí, sobectvím a netečností. Chcete snad vy věci horšími učiniti? Zajisté že ne. Zajisté že chcete pomoci, aby vše bylo lepší. Tážete se, jak to možno učiniti?

1. Naučte se znáti povinnosti své co občana nežli obdržíte svůj občanský list.

2. Když občany se stanete, číňte **vždy** svou povinnost, at' děje se cokoliv. Nezmalo-myslněte, nenechte se odstrašiti. Jistě zví-tězíte a dobro zvítězí s vámi, budete-li jen bojovati o ně a nevzdáte se.

Pravda a Dobro iistě vítězí. avšak po-třebují vaši pomoci, aby brzy zvítěziti mohly.

Povinnosti občana a jak konány býti mají, pověděno jest krátce v druhé části této knížky.

**A PRIMER OF CIVICS
PART II.**

**THE RIGHTS AND DUTIES OF A CITI-
ZEN AS PROVIDED FOR
IN
NATIONAL AND STATE CONSTITU-
TIONS AND THE CITY CHARTER.**

**PRVNÍ ČÍTANKA OBČANSKÁ
ČÁSTĚ DRUHÁ.**

**Práva a povinnosti občana vyobrazená
v spolkové a státní ústavě
a výsadách města.**

THE VALUE OF CITIZENSHIP.

The great men of this country, George Washington, Abraham Lincoln, and many others, lived and died for the rights of men. They have placed the destiny of this nation and the destiny of the individual in the hands of the people. Are you enjoying these rights? If you are not, you may do so, for you can become a **Citizen of the United States** in due time.

Remember, however, that you are taking upon yourself great responsibilities as well as receiving rights for which many heroes have given their property, their blood, even their lives. To accept this priceless gift and to do nothing in return for it, is not worthy of any good and honest man. As you will see later, your happiness, your safety, even your daily bread, depends upon your doing your citizen's duties in the right way. If it were not for good citizens who know how to perform their duties, we should not be safe in our homes, we should be abused and op-

CENA OBČANSTVÍ.

Velicí mužové této země, Jiří Washington, Abraham Lincoln a mnoho jiných žili a umírali za práva lidu. Oni položili osud tohoto národa i osudy jednotlivců do rukou lidu. Užíváte těchto práv? Ne-li, můžete jich užívat, neboť můžete se státi občany Spojených Států v stanovené době.

Pamatujte však, že béřete na sebe velikou zodpovědnost kromě dosažení práv, za něž mnozí hrdinové této země dali své majetky, svou krev, ba i životy své. Přijmouti tento neocenitelný dar a neučiniti nic v odplatu za něj, není hodno žádného dobrého a poctivého muže. Jak později uzříte vaše štěstí, vaše bezpečnost, ba i vezdejší chléb váš závisí na konání vašich občanských povinností správným způsobem. Kdyby nebylo dobrých občanů, kteříž ví, jak povinnosti své konati, nebyli bychom bezpečni ve svých domovech, byli bychom týráni a utla-

pressed by people stronger than ourselves, just as people were abused and oppressed in the Middle Ages, our children would not be educated, and we should be unable to make our living.

It is the business of every government, in every country, to see that its people are protected, as far as possible, from abuse, oppression, theft, and the dangers of accident and disease. The better the government, the better a citizen is protected, the happier and more prosperous he becomes. In every country where there is a poor government, the great body of the people suffer. In our country, the men who take charge of the government are chosen by the people; therefore, the abler, the people are to choose, the better government they will have and the happier they will be.

Is it not important, then, for you to become a **good citizen**—one who knows what is right and is willing to do it?

čování lidmi silnějšími, nežli jsme sami, zrovna jako byli týráni a utlačováni lidé ve středověku, naše děti nebyly by vzdělávány a my bychom nebyli s to ani živobytí si vydělati.

Jestit' to úkolem každé vlády, v každé zemi hleděti k tomu, aby její občané byli chráněni, pokud možno, od útisku, utlačování, okrádání a nebezpečí úrazu a nemocí. Čím lepší vláda, tím lépe chráněn jest občan, tím št'astnějším a zámožnějším se stává. V každé zemi, kde je špatná vláda, to veliké těleso lidí trpí. V naší zemi muži, kteří ujmají se vlády, voleni jsou lidem, čím tedy je lid schopnější voliti, tím lepší vládu bude mít a tím též bude št'astnější.

Není to tedy důležité, abyste se stal dobrým občanem, takovým, kterýž ví, co je správné a je hotov to činiti?

HOW TO BECOME A NATURALIZED CITIZEN.

All persons who are not citizens of the United States by birth, or "By Act of Congress", may become citizens by naturalization.

The act of naturalization is divided into two general parts: 1. The Declaration of Intention or "First Papers". 2. The Final Papers.

These Papers are issued by certain Courts of the Law: Circuit Court, Superior Court, and the United States Circuit and District Courts.

I. The "**First Papers**" are obtained by filing in one of these above-named Courts a paper, under oath or affirmation, stating your intention to become a citizen of the United States and to renounce allegiance to any and all foreign rulers, states, or sovereignties; also giving your name, age, occupation, personal description, place of birth, last foreign residence and allegiance, date of arrival, name of vessel, if any, in which you came to the United States, and

Jak se státi občanem.

Všichni, kdož nejsou rodilými občany Spojených Států, neb nestali se jimi "aktem kongressu", mohou se státi občany naturalizací. Naturalizace dělí se na dvě části. 1. Prohlášení úmyslu státi se občany čili vyzvednutí "Prvního listu". 2. Vyzvednutí "Druhého listu".

(Listy tyto vydávány jsou u jistých soudů, a sice, Obvodního soudu, Vyššího soudu a Spolkových obvodních a distriktních soudů.)

I. "První list" lze obdržeti hned po přijetí odevzdáním listiny u jednoho z výše jmenovaných soudů, v níž přísežně vyjádřen jest váš úmysl státi se občanem Spojených Států a vzdáti se příslušenství kterémukoliv a všem vláděm, státům a vladařstvím; tamtéž udáno býti musí vaše jméno, stáří, zaměstnání, popis vaší osoby, místo narození, poslední bydliště a příslušenství ve vlasti vaší, den příjezdu, jméno loďe, s níž přijeli jste do Spojených Států a vaše nynější bydliště. Musíte býti nejméně 18 let staří a

your present place of residence. You must be at least 18 years old and must reside within the jurisdiction of the Court in which these papers are filed.

II. **Final Papers.** After you have lived at least five (5) years in the United States and at least one (1) year in a particular State; and, if not less than two (2) years nor more than seven (7) years have elapsed since you filed your "First Papers", you can obtain your Final Papers by filing a petition in one of the law courts named above. This petition must be signed **in your own handwriting**; this petition shall contain the information required by law as to you, your arrival in this country, and your family. You must also ask at least two men whom you know and who are already citizens of the United States, to testify that they have known you to be a resident of the United States for at least five (5) years continuously, and of the State for at least one (1) year immediately preceding, and that you are of good moral character and qualified to be admitted as a citizen.

bydliti v okrsku soudu, u něhož listinu tuto odevzdáváte.*)

II. Druhý list můžete obdržeti, když jste bydlili nejméně pět (5) let ve Spojených Státech a alespoň jeden (1) rok ve státě, v němž se o občanský list hlásíte, držíte-li první list nejméně dva roky, a ne více než sedm (7) let (je-li váš **první list** starší sedmi let, nemůžete druhého dosáhnouti), a učiníte-li přihlášku svou zákonem předepsanou u některého svrchu jmenovaného soudu.**)

Tato přihláška musí býti vámi vlastnoručně podepsána a obsahovati podrobnosti zákonem vyžadované, týkající se vás, vašeho příjezdu a vaší rodiny. Musíte též požádati dva muže známé, kteří již jsou občany Spojených Států, aby dosvědčili, že vás znali aspoň po pět let vašeho pobytu ve Spojených

*) Nejsnadnější způsob jest poraditi se s některým vaším známým, kdo již jest občanem. S vyzvednutím prvních listin není těžkostí — jest to pouze nutná formalita, která však jest velice důležitá.

***) Jest to listina tištěná, již nutno vyplniti. Otázky ty samé, jako v **listu prvním**.

This testimony of these witnesses is attached to your petition; and if you arrived in this country after June 29, 1906, there shall also be attached a certificate from the Department of Commerce and Labor, giving date, etc., of arrival and taking out of "First Papers".

Státech nepřetržitě, že jste bydlili ve státu, v němž o občanství se hlásíte, aspoň po jeden celý rok před tím, že jste zachovalého charakteru a způsobilý býti připuštěn co občan.

Svědectví těchto dvou svědků jest připojeno k vaší přihlášce; přijel-li jste do této země po 26. červnu 1906, připojena bude též i listina vládního oddělení pro obchod a práci, vykazující den atd. příjezdu a vyvednutí "Prvního listu".

QUALIFICATION REQUIRED.

In order to receive your Final Papers as a citizen, you—

1. Must have resided in the United States continuously for at least 5 years immediately preceding.
2. Must have resided in the State for at least 1 year immediately preceding; and be of good moral character and attached to the principles of the Constitution.
3. Must intend to become a citizen of the United States and to reside permanently therein and to renounce all allegiance to any foreign ruler, state, or sovereignty.
4. Must not be an anarchist.
5. Must not be a polygamist.
6. Must not have been denied admission as a citizen, or, if denied, the cause therefor must no longer exist.
7. Must speak the English language, unless physically unable.
8. Must know the principles of United States government and Constitution.

Způsobilost vyžadovaná

abyste mohl dosáhnouti občanství,

1. Musíte bydliti ve Spojených Státech nepřetržitě alespoň 5 let bezprostředně před dobou, kdy se o občanství hlásíte.

2. Musíte bydliti aspoň jeden rok ve státě, v němž se o občanství hlásíte.

3. Musíte rozhodně ehtíti se státi občanem Spoj. Států, usaditi se tu trvale a odříci se příslušenství jakémukoliv cizému vládci, státu neb mocnosti.

4. Nesmíte býti anarhistou.

5. Nesmíte býti mnohožencem.

6. Nesmíte býti mužem (ženou), jemuž bylo přijetí za občana odepřeno, aneb bylo-li, nesmí příčina odmrštění déle platiti.

7. Musíte mluvit **anglickým** jazykem, nejste-li **tělesně** neschopni mluvit vůbec.

8. Musíte znáti hlavní zásady vlády a ústavy Spojených Států.

NOTE.

AFTER YOU HAVE APPLIED FOR YOUR FINAL—SECOND—PAPERS, YOU WILL HAVE TO WAIT NINETY (90) DAYS TO GET THEM.

Many people have been disappointed because they did not know this. In some cases, people wanted their papers in time to take part in the Presidential or other elections, but had applied too late to receive them in time. No papers are given out within thirty (30) days before an election.

To avoid all disappointments, and to enable yourself to enter upon your rights and privileges as a citizen at the earliest possible moment, do these three things:

- I. Get your "first papers" as soon as you come to this Country;**
- II. Ask for your final papers just as soon as your five years in the Country are up;**
- III. Begin to study the English language at once, just as soon as you can after landing. English is taught free in the Public Evening Schools;**

Poznámka.

Po přihlášce o "Druhý list" musíte čekat devadesát (90) dní, než jej dostanete.

Mnozí byli sklamáni, protože toto nevěděli. V některých případech chtěli lidé svůj občanský list v čas, aby zúčastniti se mohli voleb presidentských neb jiných, avšak přihlásili se příliš pozdě, než aby jej obdrželi v čas. Žádné listy nejsou vydávány na třicet (30) dní před volbami.

Abyste se vyvarovali všech sklamaní a aby vám bylo možno nastoupiti práva a přednosti občana co nejdříve, učíte, jak následuje:

I. Vyzvedněte si "První list" hned, jakmile do této země přijedete.

II. Hlaste se o "Druhý list", jakmile vašich pět let v této zemi uplynulo.

III. Začněte se učiti anglicky hned, co nejdříve možno po příjezdu. Angličtině vyučuje se zdarma ve veřejných večerních školách.

IV. Learn all you can about citizen's duties, and the principles of American Government.

As a naturalized citizen, you have all the rights and duties of a native-born citizen; except that you cannot become President or Vice-President of the United States. The rights of such a citizen are :

1. He has a right to participate in nominating candidates for state and municipal (city) offices; such as the Governor, the Mayor of the city, the Aldermen, etc., at the Primary Elections.
2. He has a right to vote at the election for the candidates so nominated.
3. He has a right to become candidate for any office except that of the President or Vice-President.
4. He has a right to the protection of the United States Government, when in a foreign country.
5. He has a right to government lands, which are given only to citizens, and government positions.

IV. Naučte se co můžete o povinnostech a základech americké vlády.

Co "naturalizovaný" občan máte ta samá práva a povinnosti jako občan zde rozený, kromě to, že nemůžete se státi presidentem neb místopresidentem Spojených Států.

Práva ta jsou:

1. Právo zúčastniti se jmenování kandidátů státních a městských úřadů jako: guvernéra, mayora města, radních atd., při předvolbách.

2. Právo hlasovati při volbách pro ty neb ony kandidáty při předvolbách jmenované.

3. Právo státi se kandidátem kteréhokoliv úřadu, mimo presidenta neb místopresidenta.

4. Právo na ochranu vlády Spojených Států, když nalézá se v zemích jiných.

5. Nároky na vládní pozemky, jež vláda rozdává pouze občanům, a na službu vládní městskou, je-li jinak způsobilý. (Neobčan, byt' sebe způsobilejší, nemůže vládních, městských atd. míst dosáhnouti, at' jsou jakákoliv.)

The question whether a naturalized citizen can visit his former home without fear of molestation of any kind need trouble no one. A naturalized citizen is as safe as any other American citizen in any country. There have been cases where naturalized citizens were molested by foreign officials, but such cases are rare, and in each of these cases the citizen could have appealed to the American Consul and obtained help.

Only a citizen of this country can get employment from the Government, the State, the City. American citizenship is therefore, of great value to you, and you should qualify for it at once.

VOTING.

After you have obtained the right to vote, you will have to learn how to vote intelligently. First, read in the newspapers what the candidates are doing; this means reading the news items rather than the editorials; but read both, if you have the time.

Otázka, může-li naturalizovaný občan navštívit svůj dřívější domov beze strachu před pronásledováním, nemusí nikomu nesnázi působiti. Naturalizovaný americký občan jest zrovna tak bezpečen v kterékoliv zemi, jako občan rozený. (Ochrana občanů amerických je značná a úplná.) Byly sice případy, kdy naturalizovaní občané byli znepokojováni cizími úředníky, avšak případy takové jsou řídké, a v každém z případů těch mohl občan odvolati se na amerického konsula a obdržeti pomoc.

Pouze občan této země může dostati zaměstnání od vlády, státu, města atd. Americké občanství má tedy velikou cenu pro vás, a proto měl byste státi se způsobilým pro ně ihned.

VOLBY.

Po nabytí práva volebního nutno bude vám naučiti se voliti správně a rozumně. Za prvé, čtěte v novinách, co kandidáti činí: toto znamená čtení zpráv spíše než úvah redakčních, avšak čtěte obojí, máte-li čas. Čtěte více listů; učiňte si svůj vlastní názor, když se přesvědčili o faktech (skutečno-

Read more than one paper; form your own opinion after you have obtained the facts; for this reason read for the **facts** in the first place, not for **opinions** of others. Be independent. Do you say that this is hard? Yes, it is: but it was still harder to give up lives for the good of the country; and that is what many noble Americans have done.

On Election Day, do not allow yourself to be influenced by any one; go into the booth to mark the ballot just as you think it ought to be marked. If you vote the whole party ticket, make a cross in the party circle; if there is just one candidate for whom you would like to vote on the ticket of the other party, make a cross in your own party circle and a cross in the square of the man for whom you wish to vote in the other party. For example, suppose you wish to vote for the candidates on the Democratic ticket, but you prefer the Republican candidate for States Attorney; then make a cross in the circle above the word "Democratic" and another in the square opposite the Republican candidate for States Attorney,

stech), proto na prvním místě hledejte fakta, ne názory jiných. Bud'te neodvislími. Jest to těžké? Ano, jest, avšak bylo to ještě těžší dáti životy pro dobro vlasti, a toto mnozí ušlechtilí Američané učinili.

V den voleb, necht' nikdo vás vlivem svým nevládne: jděte do boudy volební a označte hlasovací lístek jak myslíte, že označen býti má. Volíte-li celý lístek strany některé, učiňte křížek v kroužku strany té; chcete-li hlasovati pro jednoho kandidáta strany jiné, učiňte křížek v kroužku strany, jíž volíte a křížek ve čtverečku před jménem, jež volíte ze strany jiné. Ku příkladu, když přejete si voliti všechny demokratické kandidáty, ale dáváte přednost republikánskému kandidátu státního návladnictví (jehož přejete si voliti) učiňte křížek v kroužku nad slovem "**DEMOCRATIC**" a ve čtverečku před jménem republikánského kandidáta státního návladnictví.

Volíte-li kandidáty z různých stran, učiňte křížek před každým jménem kandidáta jež volíte, ale nečiňte křížku v žádném kroužku strany.

THE NATIONAL GOVERNMENT.

In place of a King or Emperors, we have Presidents in this country. The President is the Executive Head of the nation. His office is the most influential one in the country. He has the power to fill some one hundred thousand Federal offices, many of which are extremely important, such as the following:—

1. Secretary of State.
2. Secretary of the Treasury.
3. Secretary of War.
4. Secretary of the Navy.
5. Secretary of the Interior.
6. Postmaster General.
7. Attorney General.
8. Secretary of Agriculture.
9. Secretary of Commerce and Labor.
10. Chief Justice and Judges of the Supreme Court.
11. Ambassadors and Consuls to foreign countries.
12. Military and Naval Officers, etc., etc.

The President has also great influence on making laws: he can suggest or recommend what laws are needed for the good of

Národní (Spolková) Vláda.

President je hlavným výkonným úředníkem národa. Jeho úřad je ten nejvlivuplnějším v zemi. On má moc jmenovati úředníky do různých úřadů, jichž jest celkem asi sto tisíc, mnohé z nichž jsou velice důležité pro všeobecné dobro, ku př. následující:

1. Tajemník Spoj. Států.
2. Tajemník Finanční.
3. Tajemník války.
4. Tajemník lod'stva.
5. Tajemník vnitra.
6. Nejvyšší poštministr.
7. Nejvyšší státní návladní.
8. Tajemník zemědělství.
9. Tajemník obchodu a práce.
10. Nejvyšší soudce a přisedící soudcové nejvyššího soudu.
11. Vyslanci a konsulové do cizích zemí.
12. Úředníci vojenští a námořní atd. atd.

Kromě toho má president též veliký vliv na dělání zákonů: ont' může navrhnouti aneb odporučiti zákony potřebné pro dobro

the country in his Annual Message to Congress. This Message is usually a written or printed document in which the President gives his opinion on from one to fifty or more public questions. In this way, if he wishes, he can touch upon all the needs of the country. Also, he may send a Special Message to Congress, when he feels this to be necessary, and, in it, urge the passing of a law which he believes good for the country. The strongest weapon in the hand of a President is the **Veto Power**. If the President believes that any measure that Congress has passed is **bad**, he can stop its becoming a law by "vetoing" it—"veto" means "I forbid". When a bill is vetoed, it cannot become a law unless it is passed again by a two-thirds vote of Congress. This hardly ever happens—as a matter of fact, it has happened only once in the history of the United States, when Andrew Johnson was President. Finally, the President, through his Attorney General, can prosecute all violators of the United States Law, such as trusts, smugglers, etc.

vlasti ve svém výročním poselství. Toto poselství jest obyčejně psaný neb tištěný list (někdy mnoho stránek obsahující), v němž president podává svoje náhledy o otázkách čítajících od jedné až do padesáti i více. Tímto způsobem, přeje-li si, může se dotknouti téměř všech potřeb země. Též i zvláštní poselství může poslati Kongressu, kdykoliv za nutné uznává, a v něm přičiňovati se o prosazení zákona, jež pro dobro země za dobrý uznává. Nejmocnější zbraní v ruce presidenta je tak zvaná moc veta. Uznává-li totiž president některou předlohu Kongressem přijatou za **špatnou**, může zameziti svým vetem, aby se stala zákonem, (Veto je slovo latinské znamenající "Já zakazuji.") Je-li předloha vetována, nemůže se státi zákonem, není-li znovu dvou třetinovou většinou Kongressem přijata. Toto se málo kdy stává, ve skutečnosti stalo se tak pouze jednou v dějinách Spojených Států, když Andrew Johnson byl presidentem. Konečně president může skrze svého nejvyššího návladního stíhati všechny, již ruší zákony Spojených Států, jako trusty, pašery a p.

Only a native-born citizen can become President of the United States. The Presidential Election takes place every four years, on the Tuesday following the first Monday in November. Presidential election years are as follows:—1912, 1916, 1920, etc.

THE CONGRESS.

Congress is the body that makes laws for the United States. It has the power to levy and collect taxes, duties, imposts, and excises. Its chief duty is to care for the general welfare of the United States. It has also power to—

1. Borrow money on credit of the United States.
2. Regulate commerce.
3. Pass naturalization and immigration laws.
4. Coin money.
5. Declare war.
6. Raise and support the Army, the Navy, etc., etc. In general, it has the power and duty to pass laws for the good of the country.

Pouze zde rozený občan může se státi presidentem Spojených Států. Presidentské volby pak jsou každé čtyry roky, v to úterý, po prvním pondělku v listopadu. Příkladní presidentské volby budou v roce 1912, pak 1916, 1920, 1924 atd.

Kongress.

Kongress jest těleso, jež dělá zákony pro celé Spojené Státy; má moc ukládati a vybírat daně, clo, poplatky a platy. Hlavní jeho povinnost jest starati se o všeobecné dobro Spojených Států. Má též moc:

1. Vypůjčovati peníze na úvěr Spoj. Států.
2. Regulovati obchod.
3. Dělati zákony o přistěhovalcích a jich za občany přijímatí.
4. Raziti peníze.
5. Vypověděti válku.
6. Sbíratí vojsko, lod'stvo atd. a vydržovati je.

Všeobecně řečeno má moc a povinnost dělati zákony pro dobro země.

Congress is composed of Two Houses—the House of Representatives and the Senate. Any bill to become a law, must pass both Houses, and then be signed by the President of the United States. In case the President vetoes the bill, it is sent back to Congress. If two-thirds of the Congress vote to pass the bill over the President's veto, it can become a law in spite of the opposition of the President.

The House of Representatives has three hundred and ninety-one (391) members, who are elected by the people every two years. It is possible for you to get acquainted personally with your candidate for Congress, and you ought to do so. The duties of a Congressman are to be present at all the sessions (meetings) of the Congress, to introduce, support, and vote for bills which are intended to do good to the whole nation. The Congressmen (Representatives) elect their presiding officer, who is called "Speaker of the House". This Speaker holds an important office; he appoints committees, and decides who has the "right to the

Kongress pozůstává ze dvou t. zv. "domů" (dvou skupin) a to **domu zástupců a Senátu**. Každá předloha, aby se státi mohla zákonem musí projíti oběma domy a býti podepsána presidentem Spoj. Států. V případě, že by president vetoval některou předlohu jest tato poslána zpět **kongressu**. Je-li pak dvou třetinovou většinou znovu přijata vzdor presidentově vetu, může se státi zákonem i proti presidentově vůli.

Dům zástupců má 391 členů, již voleni jsou lidem každé dva roky. Jest to zcela možné, abyste se osobně seznámili s kandidátem do Kongressu ve svém distriktu, a měli byste to vždy učiniti. Povinnosti kongressníka jsou, aby byl vždy přítomen v sezeních kongressu, předkládati, podporovati a hlasovati pro předlohy, jež směřují k dobru celého národa. Kongressníci (zástupci) volí svého předsedajícího úředníka, jenž nazývá se "mluvčím domu zástupců". Tento "mluvčí" zastává důležitý úřad; onť ustanovuje výbory, a rozhoduje kdo má právo mluvit, uděluje slovo zástupcům onť se hlásícím; při

floor"—the right to speak; and he can cast the deciding vote in case of a tie.

The Senate has ninety-two (92) members, two from each state, elected by the State Legislatures for terms of six (6) years. The Vice President of the United States presides in the Senate. The duties of a Senator are about the same as those of a Congressman; the Senators, being elected by the State Legislatures, are not directly responsible to the people, since the people cannot vote them out of office directly, but only through their representatives in State Legislatures. This makes the Senators feel very independent of the people, and they have sometimes voted down bills intended for the good of the people, because these bills did not please the political supporters and friends of the Senators. For this reason, there is growing a strong feeling that Senators should be elected directly by the people, and be directly responsible to the people for their actions.

Since Congress is such a powerful body, and has such a great influence upon the wel-

hlasování rozhoduje svým hlasem, je-li počet hlasů pro i proti předloze rovný.

Senát má 92 členů, dva z každého státu, již voleni jsou státními zákonodárci států na dobu šesti let. Místopresident Spojených Států jest předsedou senátu. Povinnosti senátorů jsou ty samé jako kongressníků v domě zástupců. Senátoři jsouce voleni státními zákonodárci nejsou zodpovědni přímo lidu, ježto lid nemůže je přímo voliti, nýbrž skrze zástupce v státní zákonodárně. Tím cítí se senátoři neodvislími od lidu, takže často se již stalo, že senát odmrštil neb nechal propadnouti zákony k dobru lidu směřující, protože nebyly vhod jejich politickým přátelům. Proto vzmáhá se čím dále tím více mínění, že senátoři měli by býti voleni přímo lidem, a býti přímo zodpovědnými lidu za své činy.

Ježto Kongress jest tělesem tak mocným, maje takový obrovský vliv na blahobyt

fare of the nation, it is needless to say that every citizen ought to do his best to elect such men to Congress as will support good laws and work unselfishly for the Nation.

THE STATE GOVERNMENT.

The Executive Head of the State Government is the Governor. He is chosen by the direct vote of the people. The Governor appoints all the important military officers connected with the State, members of State Boards of Charity, Trustees of the State Asylums, and of other State institutions, members of the State Board of Education, etc., etc. He has also the power of veto and, hence, much influence upon the making of the State Laws. The votes of two-thirds of the State Legislature are needed to pass a law over the Governor's veto. The Governor is Commander-in-Chief of the State Militia, and can send soldiers to any part of the State where they are needed: this he does in cases of riots, insurrections, or any mob-gatherings for any unlawful purpose, to preserve order and insure safety to peaceful citizens.

národa, bylo by zbytečným připomínati, že každý občan měl by co nejvíce se snažiti voliti takové muže do Kongressu, již by podporovali dobré zákony a starali se nesobecky o dobro národa.

Státní vláda.

Výkonným hlavním úředníkem státu je guvernér, jenž volen jest též prímým hlasováním lidu. Guvernér ustanovuje důležité důstojníky státního vojenského sboru (milice), dále členy dobročinného odboru, důvěrníky státních ústavů (útulen, blázinců, chudobinců atd.), členy státní školní rady atd. Má též moc vetovati zákony státní zákonodárnou přijaté a tím též veliký vliv na děláné zákonů pro stát. Jest potřebí dvoutřetinové většiny státní zákonodárny k přijmutí zákona, jenž byl guvernérem vetován. Guvernér je též nejvyšším velitelem státní milice, a má tudíž moc poslati vojsko kamkoliv ve státě, kdež by ho bylo potřebí, jako v případech bouřek, povstání, shluknutí davů za účely protizákonnými, kdy nutno jest zachovati pořádek a zajistiti bezpečnost pokojným občanům.

THE GENERAL ASSEMBLY.

The General Assembly—or State Legislature—is the body that makes laws for the State. Its organization is similar to that of the Congress of the United States. It consists of two Houses—the House of Representatives and the Senate. The Governor can influence the making of laws by the State Legislature in the same way in which the President influences law-making in Congress, for laws are passed in the State Legislature just as laws are passed in the United States Congress. The House of Representatives in the State elects its presiding officer, who is called “Speaker of the House”. He appoints committees to examine the bills presented to the Legislature and to report them to the House for adoption just as bills are presented to Congress. The State Legislature can pass any law for the general welfare of the State, but these laws must be in harmony with the Constitution of the United States. Each State passes its own laws, and hence there are many differences in the laws of the states which make the United States.

Státní zákonodárna.

Státní zákonodárna čili, jak někdy je zvaná — “všeobecný sbor”, jest zákonodárné těleso státní, jež jest sestaveno podobně jako Kongress Spojených Států. Pozůstává též z dvou částí čili domů — Domu Zástupců a Senatu. Podobně jako president v Kongressu, má guvernér vliv na prosazování zákonů v státní zákonodárně, neboť zákony dělají se v státní zákonodárně tím samým způsobem jako v Kongressu. Dům zástupců volí si též svého mluvčího, jenž domu zástupců předsedá, ustanovuje výbory k prozkoumání předloh a vracení jich zpět domu zástupců ku přijetí, právě jako se to děje v kongressu.

Státní zákonodárna může přijmouti jakýkoliv zákon pro dobro státu, který by byl v souladu s ústavou Spojených Států. Každý stát tvoří si své vlastní zákony a proto nalezneme mnohé rozdíly v zákonech mezi státy, z nichž Spojené Státy pozůstávají.

Zástupci státní zákonodárny voleni jsou na dobu dvou roků, státní senátoři na čtyry roky.

State Representatives are elected for terms of two years. State Senators are elected for four-year terms.

CITY GOVERNMENT.

The Executive Head of the City is the Mayor; the law-making body is the City Council. Mayor's power lies in his veto, but still more in his appointive power.

Following are some of the important appointments of officials made by the Mayor in the City of Chicago:—

The Board of Education.

The Chief of Police.

The Chief of the Fire Department.

Commissioner of Public Works.

Commissioner of Health.

Superintendent of the Water Bureau.

City Engineer.

City Sealer, etc., etc.

Since 1907, the Mayor of Chicago is elected for four-year terms; at the regular city elections, the Tuesday after the first Monday in April.

From the foregoing it is clear that the education of your children, your safety and

Městská správa.

Nejvyšším výkonným úředníkem města je major. Tělesem zákonodárným je městská rada. Moc majorova záleží částečně v jeho vetu, avšak ještě více v tom, že jmenuje mnoho výkonných městských úředníků, již vlivu jeho podléhají, a na nichž blaho města závisí.

Následující jsou některé úřady do nichž úředníky dosazuje major:

Školní rada.

Náčelník policie.

Náčelník hasičstva.

Komisař veřejných prací.

Komisař zdravotního odboru.

Superintendent kanceláře vodní.

(jenž má na starosti městské vodojemy, čerpadla a stará se o dostatečnou zásobu vody pro město.)

Městský inženýr.

Městský cechmistr atd. atd.

Od roku 1907 mayor Chicaga je volen na dobu čtyř roků o pravidelných městských volbách, jež připadají na úterek po prvním pondělku v dubnu.

that of your family, the cleanliness of the city, and public decency, all depend directly upon the kind of Mayor you elect. If a Mayor is elected who, personally, does not care for decency and order, you may be sure that he will quite probably appoint a Chief of Police who will be careless about enforcing the law, and the indecent elements will have free play. It is important to note, therefore, **what** the candidate for Mayor **is**—not only what he **says** he is, and what he **promises** to do. Also, it is not enough to look what his personal convictions are, but also whether he is **strong** enough, **energetic** enough, and **fearless** enough, to carry out these convictions. If a Mayor is a good man, but at the same time **weak**—Alas for the city! It is worse than having a strong man who may have a few personal faults. A man of good character and unquestionable strength to carry out his beliefs should be the ideal.

Z předešlého jest jasno, že vzdělání vašich dítek (školní rada), vaše a vaší rodiny bezpečnost (náčelník policie), čistota, dobrý stav města (komisař městských prací) a veřejná slušnost závisí přímo a z veliké části na tom, jakého mayora si zvolíte. Je-li zvolen mayorem člověk, jenž sám osobně nedbá o slušnost a pořádek, můžete býti jisti, že nepochybně ustanoví za náčelníka policie člověka, jenž též o vymáhání zákonů dbáti nebude, a neřestné, nízké živly nabudou úplné volnosti nekalé své dílo konati.

Proto jest důležité dívati se na to, jakým mužem kandidát mayorství jest, ne pouze na to, co on sám o sobě praví a co slibuje. Ani to není dostatečno, hleděti na jeho osobní dobré zásady, nýbrž je-li vskutku dosti pevného charakteru, dosti silné vůle a neohroženosti, provésti tyto zásady. Je-li mayor člověkem dobrým, ale při tom slabochem — běda městu ! Jest to horší, nežli mayor, jenž sice má některé osobní chyby, ale je jinak silným a rozumným. Muž dobrého charakteru a nepopíratelné síly provésti dobré své úmysly, jest žádoucím kandidátem pro úřad mayora.

THE CITY COUNCIL.

The City Council is the body that makes the laws governing the City. A law passed by a City Council is called an Ordinance. Ordinances must not conflict with the Constitution of the United States, with the Constitution of the State, or with the City Charter. The organization of the City Council differs from that of Congress and that of the State Legislature in that it has but one House—or deliberative body—where the other bodies have each two Houses. Presiding officer of the Council is the Mayor.

Passing an Ordinance is, then, a simpler matter than passing a Bill in Congress or in the State Legislature, mainly because of there being but the one House. If the Mayor vetoes an Ordinance, votes of two-thirds of the Council are necessary to pass it over his veto.

WHAT A CITY COUNCIL CAN DO.

A City Council can give **Franchises**—that is, the right to do business—to public utility corporations; such as gas companies,

MĚSTSKÁ RADA.

Městská rada jest tělesem, jež dělá zákony pro město. Zákon takový nazývá se ordinance. Ordinance nesmí býti v odporu s ústavou Spojených Států, s ústavou státní, aneb s výsadami (charterem) města. Městská rada liší se ve svém zřízení od kongressu a státní zákonodárny hlavně tím, že pozůstává pouze z jednoho domu či zákonodárného sboru, kdežto kongress i státní zákonodárna pozůstávají ze sborů dvou.

Předsedou městské rady je mayor.

Prosazení ordinance jest tudíž daleko jednodušší, nežli prosazení zákona v kongressu aneb ve státní zákonodárně, hlavně protože městská rada pozůstává pouze z jednoho zákonodárného sboru. Je-li ordinance vetována mayorem, nemůže se státi zákonem, až když je **znovu** městskou radou přijata dvoutřetinovou většinou hlasů.

Práce městské rady.

Městská rada udílí výsady společností různé veřejné potřeby města dodávajícím, jako jsou společnost plynárnická, elektriku vyrábějící, telefonní, společnost pouličních

electric light companies, street-car companies, telephone companies, etc., for such companies have no right to "operate"—that is, do business—without first getting permission from the City Council. Such permission to operate is called a **Franchise**. If the City Council is made up of able and honest men, it will not give a franchise to a company without assurance that the company will give good service at reasonable rates to the people. For example, in Chicago, the Council compelled the Gas Company to reduce the rate from \$1.00 to \$.85 per thousand cubic feet of gas; in Detroit, the Council succeeded in getting a three-cent fare on some of the street-car lines.

Frequently, the companies try to control the Council: they contribute money to the election campaign fund of this or that Alderman; there have been cases, even, where Aldermen have been offered special favors and even bribes, by certain companies, for their votes on franchises. This is the way in which the people may be robbed of good service and reasonable rates if they are not

drah atd., neboť společnosti takové nemají práva v městě činnost svou prováděti bez zvláštního dovolení městské rady. Taková povolení nazývají se "výsadami" (anglicky: "franchise"). Pozůstává-li městská rada ze schopných a poctivých mužů, nedá výsady žádné společnosti bez zajištění dobré služby za mírných podmínek. Ku příkladu v Chicagu přinutila městská rada plynárenskou společnost snížit cenu plynu z \$1.00 na 85 centů; v Detroit podařilo se městské radě dosáhnouti třicetového jízdného na některých liniích pouličních drah.

Často se stává, že společnosti takové městskou radu ovládají tím, že přispívají kandidátům na volební výlohy. Byly tu i případy, že radním nabídnuty byly zvláštní výhody, ba i úplatky jistými společnostmi za jejich hlasy při vydávání výsad. Takovýmto způsobem okrádán je lid, není-li bdě-

watchful. If the people will not vote, or if they are careless about choosing their candidate, they cannot expect good things for themselves, and deserve the bad treatment that is sure to come from their carelessness and laziness in performing their duties as citizens. The thing to do is to be active and to let no opportunity go by without making a good fight for one's own rights and for the public good.

ELECTION OF ALDERMEN.

The City of Chicago is divided into thirty-five (35) Wards; as each Ward elects two (2) Aldermen to the Council, one each year, there are seventy (70) Aldermen. Elections of Aldermen are held on the regular city election day, the first Tuesday after the first Monday in April.

A candidate for alderman must be a citizen with full right to vote; he must reside in the Ward in which he is a candidate, and must have been a resident of the city during the year just before the election. Each alderman is elected for two (2) years. Aldermen

lým. Vyhýbají-li se občané volbám, jsou-li nedbalými ve volbě kandidátů, nesmějí očekávati, že jejich zájmy budou hájeny a zaslужují plně šízení a okrádání, jehož se jim plnou měrou dostane následkem jejich nedbalosti a lenosti ve vykonávání občanských povinností. Jest tedy nutno býti činným a neopomenouti ani jediné příležitosti, bojovati za svá práva a veřejné dobro.

Volba radních.

Město Chicago rozděleno jest na 35 částí, zvaných wardy; jelikož každá warda volí dva radní, každý rok jednoho, jest celkem 70 radních v městské radě. Volby radních odbývají se o pravidelných volbách městských, první úterek po prvním pondělku v měsíci dubnu. Kandidát pro úřad radního musí býti občanem, s úplným právem hlasovacím, musí bydliti ve wardě, v níž jest kandidátem a musí bydliti ve městě celý rok před volbou. Radní jest vždy volen na dobu dvou let. V Chicagu a v jiných městech, kde státní zákonodárna přijala zákon

are nominated by the people, in Chicago, and in other cities where the Primary Law has been adopted by the State.

THE ALDERMAN AND THE WARD.

Each Ward in our city has two aldermen whose business it is to take care of the interests of the Ward they represent. What does the Ward expect from its aldermen? What **should** each Ward expect? What **should** a private citizen expect? These are questions that every citizen ought to be able to answer. Good citizenship begins with the Ward—indeed, it begins farther back, it begins in the Precinct, the smaller division of the Ward. It is impossible for you to do great things in State or National government, if you can not, or will not, take any interest in the affairs of your own Precinct—in the government of your own Ward. Let us try, then, to answer these questions.

What does the Ward expect from the Aldermen elected to represent its interests?

It is self evident that the aldermen are expected to vote for laws that are to benefit

o předvolbách, jmenován jest radní přímo lidem o předvolbách.

Radní a jeho warda.

Každá warda má dva radní, jichž povinností jest starati se o zájmy wardy, již zastupují. Co očekává warda od svého radního? Co by měla každá warda očekávati? Co měl by každý občan očekávati? Tyto otázky měl by si každý občan zodpověditi. Dobré občanství počíná ve wardě, ba ještě blíže — v precinktu, menším to oddělení wardy. Jest nemožno, abyste vykonali veliké věci ve státě neb národě, nemůžete-li neb nechcete-li zajímati se o svůj vlastní precinkt, o správu a dobro své vlastní wardy.

Co očekává warda od radních, jež zvolila, by ji zastupovali?

Je samozřejmo, že předně od nich očekává, že budou hlasovati ve prospěch ordinancí, jež směřují k dobru celého města, neboť ordinance ty pomohou i každé wardě, jež jest přece částí města, avšak kromě to-

the whole city, for these laws will help the Ward also; but there are special things in each Ward to be looked after, and it is the duty of the aldermen to do this work. Such things are :

1. The Cleanliness of the Ward :

The City pays money for cleaning the streets and alleys, and for the removal of garbage. Each Ward is entitled to a certain amount of attention; if in any Ward, this cleaning is poorly done, if the number of teams removing garbage is not sufficient, if garbage is dumped in the Ward in places where it will injure the health of the people, the Aldermen can do much to make things better. If they do not do this, the citizens should ask them to do so, either individually, or, still better, as a body.

2. Light :

The same can be said about street-lighting; many crimes and accidents would be prevented, if all the streets were well-lighted. But in some places this matter is badly neglected. The aldermen can—and ought to take it upon themselves to see that good lighting

ho jsou zvláštní věci v každé wardě, o něž nutno se starati a k tomu jsou radní, aby starost a zodpovědnost tu na se vzali.

Věci ty jsou:

1. Čistota wardy.

Město platí za čišění ulie a uliček a za odvážení odpadků. Každá warda má nároky na jistou míru pozornosti. Je-li čišění v některé wardě děláno špatně, je-li počet povozů, odpadky odvázejících, nedostatečný, jsou-li odpadky skládány ve wardě na místech, kde jsou nebezpečny lidskému zdraví, tu jest potřebí zakročení radních, aby nepořádku podobnému byl učiněn konec. Nezakročí-li sami, mají občané je o to požádati buď jednotlivě aneb, což jest lepší, co celek.

2. Světlo.

To samé může se říci o osvětlení ulie. Mnohým zločinům a neštěstím by se předešlo, kdyby všechny ulice byly řádně osvětleny. Avšak v některých částech města jest osvětlení hrozně zanedbáno. Radní mohou a měli by to na se vzítí, aby o dostatečné světlení všude se postarali. Na dru-

is provided everywhere. On the other hand, citizens should see to it that street lamps are not wantonly broken by children and mischievous youths. It is shocking to learn that, in one year, \$50,000 had to be paid for glass needed to replace the broken panes in the street lamps.

3. Safety:

The alderman can prevent the laying of tracks and the stretching of dangerous wires in places where they would endanger the free passing of people, or where they would encroach upon public property. Aggressive, forceful intervention of the aldermen will surely prevent any of these things. If the aldermen will not do their duty on their own initiative, the citizens ought to appeal to them; such appeal, if supported by a strong body of voters, will, as a rule, bring results.

4. Car Service and Telephone Service:

Even here, the aldermen's assistance is valuable. Are the cars dirty? or poorly heated? Is the car service poor? Your aldermen can make changes for the better in these

hé straně občané měli by hleděti k tomu, aby pouliční svítilny nebyly bezohledně rozbiteny dětmi a rozpustilými mladíky. Jest to hrozné, dovídáme-li se, že v jednom roce musilo býti zapláceno městem \$30.000 za sklo potřebné k nahrazení rozbitého skla v pouličních svítilnách.

3. Bezpečnost.

Radní mohou předejít tomu, aby kladeny byly tratě neb natahovány nebezpečné dráty v místech, kde by ohrožovaly svobodný bezpečný průchod lidí aneb kde by zabíraly veřejný majetek. Rázné, mužné zakročení radních jest obyčejně dostatečné, aby věcem takovým se předešlo. Nečiní-li radní svoji povinnost ze svého vlastního popudu, mají občané odvolati se k nim. Takové odvolání, je-li podporováno silným tělesem občanů, obyčejně přinese výsledky.

4. Pouliční doprava a služba telefonní.

I zde pomoc radního jest velice cenná. Jsou vozy pouliční dráhy špinavé neb nedostatečně vytopené? Jest doprava špatná? Vaši radní mohou zjednati nápravu v těchto

things, if you will stand back of him and give him proper support.

All the foregoing things you have a right to expect and to demand as a citizen and a voter. There are some things however, that citizens **should not** ask and **should not** expect. These things are the numerous little personal favors that conflict with the ordinances and the city regulations. Many of these have to do with the fire ordinances and with the health ordinances. Do not ask your alderman to help you get a building permit that you have not been able to get by yourself because your plan conflicts with the building law: do not feel bitter towards him if he will not get it for you—**you ought not to have it**. Do not ask him to help you to evade the requirements of the health department in regard to proper water closets, prevention of disease, in regard to domestic animals (cattle), all of which are calculated for the best interests of yourself and your neighbors. Do not ask your alderman to save you from putting down a new sidewalk in place of the dangerous old one in front

věcech, budete-li státi při nich a budete-li jim dostatečnou oporou.

Všechny tyto předešlé věci máte právo žádat a očekávat co občané s právem hlasovacím. Avšak jsou mnohé malé výhody osobní, jež jsou v odporu s ordinancemi a městskými nařízeními. Mnohé mají co činiti s ordinancemi, týkajícími se ohně a mnohé s ordinancemi zdravotními.

Nežádejte na svých radních, aby vám pomohli dosáhnouti povolení k stavbě, jež vám bylo odepřeno, protože Váš plán byl v odporu se stavebním zákonem; nechovejte žádnou hořkost proti nim, nevymohou-li vám jej — **nebot' k nesprávnému povolení nejste oprávněni.** Nežádejte na něm, aby vám pomohl vyhnouti se nařízením zdravotní rady týkající se čistoty, předejití nemocem, chování domácích zvířat (dobytka) atd., jež všechny směřují k dobru vašemu a vašich sousedů. Nežádejte na svých radních, aby vás vysvobodili od položení nového chodníku na místě starého a nebezpečného před vaším domem; nežádejte jej, aby se přičinil

of your house; do not ask him to delay paving your street: remember that every cent paid for these improvements will come back to you in the increased value of your property; that is, the property with good sidewalks and well-paved streets is worth more than that which has no sidewalks and where the street is unpaved. And do not forget that, in time, all the streets will be paved, and that you will only be delaying a good and absolutely necessary work. Be a progressive citizen, and share in the expense of carrying on the good work of the Government gladly and willingly.

HEALTH DEPARTMENT.

Without health there is no happiness. As it is the business of the Government to do all so that people can be happy, the City Government has a Department devoted to Public Health. It is foolish to fight with the medical inspectors and school authorities, or to refuse to follow advice of those who are in charge of your public health. Putting a red card on your door, when your child is sick with diphtheria or other contagious dis-

o to, aby dláždění vaší ulice bylo odloženo: pamatujte, že každý cent zaplacený za takovéto zlepšení přijde vám zpět ve zvýšené ceně vašeho majetku, neboť váš majetek bude mít mnohem větší cenu, bude-li mít dobré chodníky a ulici dobře dlážděnou, než-li na ulici nedlážděné.

A nezapomínejte, že konečně všechny ulice budou dlážděny, a že pouze zdržujete dobrou a naprosto nutnou práci, žádáte-li o stálé odkládání dláždění a podobných zlepšení. Bud'te občany pokrokovými a beřte ochotně a dobrovolně účastenství ve výlohách spojených s konáním dobré práce městské, státní i národní správy.

Zdravotní odbor.

Bez zdraví není možno štěstí. Jelikož jest to povinností vlády učiniti vše možné, aby lid byl št'asten, proto má městská správa i odbor zdravotní. Jest velice nemoudré hádati se se zdravotními inšpektory, školními autoritami aneb odpírati radám těch, jež na starosti mají zdraví města. Červená tabulka na vašich dveřích, když vaše dítě je nemocno záškrtem aneb jinou nakažlivou nemocí, jest k tomu, aby nemoc ta dále se

ease, is done to prevent the spreading of the disease; excluding from school those children whose brothers and sisters are ill is for the same reason. Since you know what it is to suffer from such a disease, are you not willing that others should be saved from this suffering? Or would you be so inhuman as to wish that your neighbors should suffer as you have suffered? By protecting others you are really protecting yourself and your family, for, if everybody would follow the advice of the authorities, soon there would be no diseases—or at least they will be so greatly diminished that there will be much less danger from them.

A good citizen will do all he can towards prevention of diseases, and will take pains to inform himself as to how that can best be done. He will do nothing that will make the work of the Health Department fail in its aim. Remember, it is hard to cure disease, but easy to prevent it; “prevention is far better than cure.” All the advice given to you by the City Authorities is for your own good.

nešířila; pro tu samou příčinu poslány jsou ze školy domů dívky, jichž bratři neb sestry jsou nemocni. Jelikož víte, co to je trpěti takovou nemocí, nepřejete si, aby jiní byli zachráněni od takového utrpení? Anebo byli byste tak nelidskými, že byste si přáli, aby vaši sousedé zkoušeli jako vy jste zkoušeli? Tím, že chráníte druhé, chráníte též i sebe a své rodiny: neboť kdyby každý činil dle rad zdravotního odboru, brzo nebylo by nemocí, aneb byly by alespoň tak obmezeny, že by žádného nebezpečí z nich nehrozilo.

Dobrý občan učiní vše, co v jeho moci jest, aby předešel nemocem, a vezme si všemožnou práci, aby se dozvěděl, jak a co by měl činiti. Jistě, že nebude činiti ničeho, co by znemožnilo dobrou práci zdravotního odboru. Pamatujte, že jest velice těžké nemoc vyléčiti, avšak velice snadno jí předejítí. Předejití nemoci jest lepší než uzdravení.”

The Health Department inspects milk, other food stuffs, bakeries, butcher-shops, fish-stores, groceries, restaurants, etc.—in order to prevent the sale of unwholesome or contaminated food which would lead to sickness. The same is done with the drinking water; people are advised how to avoid sickness by boiling the water whenever it is found that the water is dangerous to health. If you are not sure whether the milk and food you are getting is clean and safe, you may have it examined—**free**—by the chemist of the Health Department. You can get **free** advice upon any subject relating to health by applying to the Health authorities.

Zdravotní komise prohlíží mléko, potraviny, pekárny, obchody rybami, hokynářství, restauranty atd., aby zkažená a nečistá potrava, jež by nemoc způsobila se neprodávala. To samé činí zdravotní komise i s vodou: lidem dána jest rada, jak vystříhati se nemoce vařením vody, kdykoliv tato jest zdraví nebezpečná. Nejste-li jisti, že mléko a potraviny, jež kupujete jsou z čisté a bezpečné, můžete je míti zdarma prohlédnuty chemikem zdravotního odboru. Můžete též obdržeti radu zdarma o kterémkoliv předmětu týkajícího se zdraví, když obrátíte se na zdravotní komisi.

CONCLUSION.

It is encouraging that, as a rule, good men have been nominated and elected Presidents; and that honest and able men have, in general, been raised to the highest positions of trust and honor in the country. This is due to an intelligent interest of the voters. Each political party wants to succeed and tries to nominate men who will be pleasing to most of the voters. It is not just, therefore, to say that there is no hope for the people and that there is no use in striving for good government. The influential men in each party are watching anxiously for any change of public opinion, for they are trying to satisfy the majority of the people. If so, what help is there in that? The hope is that each individual, each citizen, will try to make the **majority** of voters **good**, so that **good** will be made the deciding element. This individual effort is necessary to the welfare of this country: without it, we would be slaves even under this Flag of Liberty.

DOSLOV.

Jest to povzbuzující, že většinou dobří mužové byli jmenováni a zvoleni presidenty Spojených Států, a že poctiví a schopní mužové byli, všeobecně řečeno, povýšeni k nejvyšším úřadům etí a důvěry v této zemi. Jest to zásluhou rozumného zájmu občanů, Každá politická strana chce míti úspěch a snaží se jmenovati muže, jež by se co nejvíce zamlouvali většině voličů. Není to tedy spravedlivé, říkati, že není žádné naděje pro lid a že je to marné usilovati o dobrou vládu. Vlivuplní mužové v každé straně pozorují úzkostlivě změny ve veřejném mínění, neboť se snaží uspokojiti většinu lidu, protože jen tak může jejich strana zvítěziti. Je-li tomu tak, jaká je v tom naděje pro nás? Ta, aby každý jednotlivec, každý občan snažil se učiniti většinu občanů dobrými, čímž dobro stane se rozhodným činitelem. Snažení každého jednotlivce jest nutno pro dobro této země, bez něho byli bychom otroky i pod Vlajkou Svobody.

You, as much as any one else, are to be active to help the good. Those who only complain about the evil in the world and never lift a finger to help the good along, are despicable characters who are themselves the cause of the bad condition they denounce. It is hoped that you will have the courage and energy to perform this sacred duty of a citizen, watching zealously your rights and the good of the country.

Vy, jako kdo jiný, měli byste státi se činnými v pomáhání dobru. Ti, kteří pouze naříkají na zlo ve světě a nikdy nehnou prstem, aby pomohli dobru, jsou opovržení hodnými charaktery, které jsou samy příčinou špatných poměrů, jež odsuzují. Doufáme, že **vy** budete míti dosti odhodlanosti a síly konati svatou svoji povinnost co občané, střežíce žárlivě svá práva a dobro své nové vlasti!

This book is DUE on the last
date stamped below.

10M-11-50/2555 470

REMINGTON RAND INC.

LIBRARY
UNIVERSITY OF CALIFORNIA
LIBRARY

UC SOUTHERN REGIONAL LIBRARY FACILITY

AA 000 555 809 3

JK
274
Z63D

